

A Kabbala története

*"Mózes fölment arra a helyre,
ahol ki vannak terjesztve a sekhinah szárnyai..."*

Zóhár

A Kabbala a judaizmus ezoterikus vagy misztikus irányzata. Az eredeti elnevezés a QBL, három héber betűből áll. Ezek a Qoph, a Beth és a Lamed. A szó jelentése "szájtól fülig" azaz szájhagyomány, más forrás szerint "felfed és befogad". Frater Achad (1886-1950) Q.B.L. or The Bride's Reception (A menyasszony fogadása) című művében a "kapni" szóval magyarázza. A szerző szerint az Élet Fájának gyümölcsét kapja meg a beavatott, ha tanulmányozza a Kabbalát, és ezáltal megnyeri és megtanulja megtartani az Egyensúlyt. *(A "Frater Achad" Charles Stansfeld Jones mágikus neve volt, akit Aleister Crowley örökbe fogadott, mint mágikus fiát. Értelmezte a Crowley féle Törvény Könyvét, amivel kivívta az okkult körök tiszteletét. Másik híres műve az Isten testének anatómiája.)*

A kabbalisták szerint az első, aki Istentől megkapta a kabbala tudományát, Ábrahám volt, aki később Izsáknak és Jákobnak adta tovább a bölcsességet. Tőlük Józsefre szállt a tudás, ám József meghalt mielőtt bárkinek is továbbadhatta volna a tanítást.

A történet szerint Ábrahám leírta a kabbala főbb elemeit és a könyvet egy barlangban rejtette el. Ennek az írásnak a neve Széfer Jetzirah (az Alakzat (vagy Megformálás) Könyve vagy a Teremtések Könyve). Az arámi nyelven íródott mű foglalkozik a világ harminckét alapp princípiumával, azaz az Élet Fájának tíz szefirájával és a huszonkét ösvénnyel (betűvel), de nem említi többek között az Ain Szoph Aur-t, vagyis a Halhatatlan Fényt, Adam Kadmon-t. *Adam Kadmon a Teremtéskor megformált ősi emberi lény, "Isten teste" amelyből minden más származik.*

A könyv nem említi továbbá a Sekhinah-t, azaz Isten női megfelelőjét, akit a fizikai világba száműztek. *(Más elnevezés szerint Isten az anyagban. Általában a Malkhuth szefirával azonosítják.)*

Az írás a 22 betűt három részre osztja. Az első csoport a három "anya", vagyis a levegő, a víz és a tűz. Ők irányítják az időjárást, az évszakok változásait és három testrészt (fej, mellkas, has). Spirituális értelemben hozzájuk kapcsolható a három sík, a test, a lélek és a szellem, vagy a fizikai, az asztrális és a mentális réteg.

A második csoport a hét "dupla". Ezek a világot mozgásban tartó ellentétes erőket képviselik, melyek a fény és a sötétség, a hét nap, a hét éjszaka, a hét planéta (Nap, Merkúr, Vénusz, Föld, Mars, Jupiter és a Szaturnusz) és a fej hét kapuja (2 szem, 2 fül, 2 ornyílás, száj).

A harmadik csoport a tizenkét "szimpla". Makrokozmoszban a 12 állatövi jegy és a 12 hónap, a mikrokozmoszban az ember 12 működése, azaz a látás, hallás, szaglás, tapintás, beszéd, táplálkozás, szaporodás, mozgás, harag, nevetés, gondolkodás, alvás. A színterápiában a három alapszín (piros, kék, sárga), a három másodlagos szín (melyek komplementerei az alapszíneknek, a zöld, a narancs és a lila) és a hat harmadlagos szín (a vörösesnarancs, a sárgásnarancs, a sárgászöld, a kékeszöld, a kékeslila és a vöröseslila).

Annyi szinte bizonyos, hogy a Széfer Jetzirah az időszámításunk utáni hatodik század előtt keletkezett. Egyes feltételezések szerint a Kr.u. 100 körül élt zsidó misztikus, Akiba rabbi írta. Az írás kevesebb mint kétezer szóból áll, ennek ellenére foglalkozik a világegyetem eredetével, a héber

ábécével és az emberiség szerepével egyaránt.

A kabbalisták szerint Ábrahám után Mózes (Nevének betűi a mem, a sin és a hé.) volt az, aki elérte azt a szintet, hogy megkaphatta Istentől a titkos tudást, a mindenki számára érthető Tízparancsolatot és a csak beavatottnak szóló Kabbalát. Mózes tanítványai fedezték fel újra Ábrahám tudását és adták tovább azok számára akik érdemesnek bizonyultak rá.

A Kabbala másik fő könyvét, a Zóhár-t (Széfer Ha-Zóhár) (a Ragyogás Könyve) egyes feltételezések szerint Akiba rabbi tanítványa, az első században élt Simon ben Johaj írta, más forrás szerint azonban Moses de Leon spanyol misztikus tollából származik, aki XIII század végén vagy a XIV. század eleje körül írta meg, vagy adta ki újra a Zóhár egyik változatát. Az írás tartalmazza a Tóra magyarázó szövegeit, a Titok könyve című művet, Merkabah hét mennyei csarnokának leírását és az Énekek énekének magyarázatát.

(A merkabah jelentése Isten trónszekere. Az ehhez fűződő misztikus hagyomány a Merkabah. A merkabah fel és le közlekedhet a Hekhaloth nevezetű mennyei csarnokokon vagy palotákon keresztül. A misztikusok által kifejlesztett meditációs módszer a szekér szimbólumra épül. Ennek segítségével -mágikus nevet is felhasználva- juthat át a beavatott a hét csarnokon vagyis a szférákon. A legfontosabb mű a Nagyobbik Hekhaloth, mely az i.sz. I. században íródott. Aryeh Kaplan (?-1983) Meditáció és Kabbala című írása is foglalkozik a témával.)

A Zóhár központi gondolata, hogy minden mindennel összefügg, kapcsolatban van egymással és hat egymásra. A könyv közvetlen kapcsolatot feltételez a nemi és a szellemi egyesülés között és mély metafizikai fejtegetéseket tartalmaz.

A XIII. századig kevés forrás található a Kabbaláról, ám ebben az időben Spanyolországban élénk érdeklődés kezdett mutatkozni a titkos tudományok iránt. A korszak egyik legnagyobb műve a valószínűleg XII. századi Széfer Ha-Bahir (a Tündöklő Fény Könyve) volt, mely az Élet Fájának szefiráival foglalkozik szimbolikus nyelvezetet használva.

Egy középkori tanulmány, az Aesch Mezareph (Tisztítóűz) az alkímiát és a kabbalát igyekszik összekapcsolni úgy, hogy az alkímiai fémeket az Életfa egyes szefiráihoz rendeli hozzá. A XIX. századi mágus, Eliphas Lévi szerint ez az egyik legjelentősebb hermetikus mű. Knorr von Rosenroth 1714-es kiadású Kabbala Denudata című művének is részét képezi.

A saragossai születésű Abraham ben Samuel Abulafia (1240-1291) kabbalista módszerekkel, légzőgyakorlatokkal, különféle testtartásokkal igyekezett elérni a megvilágosodást. Több értekezést írt a miszticizmusról, mint például Az erényes ember könyve és Az élet könyve. Szembeszállt III. Miklós pápával, aki ezért máglyahalálra ítélte, ám a kivégzés előtti este a pápa hirtelen meghalt. Egy hónap raboskodás után kiszabadulva Abulafia tanítványaival együtt Szicíliába utazott és ott folytatta tovább tevékenységét.

A kabbala a középkorban egész Európában kezdett elterjedni. Fejlődésében már nem csak a neoplatonizmus, a gnoszticizmus, hanem a hermetika és a nyugati misztériumok is fontos szerepet játszottak. Létrejött a keresztény Kabbala elnevezésű irányzat, melynek a kölni születésű Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim (1486-1535), a zsidó Jochanum tanítványa, Giovanni Pico della Mirandola (1463-1494), Johannes Reuchlin, és a művész, asztrológus Robert Fludd (1574-1637) is híve volt.

A XVI. század végére két kabbalista ágazat vált elismertté. Az egyik a spanyol Moses Cordovero (1522-1570), a másik az egyiptomi születésű Isaac Luria (1534-1572) iskolája volt. Utóbbit Ari néven is nevezték, ami oroszlánt jelent. Moses Cordovero kabbalista értelmezése panteisztikus, tanítása szerint a világegyetem Istennel azonos és minden, ami létezik Isten aspektusa. Két fő műve a Pardes Rimmonim és az Elimah Rabbati.

Isaac Luria David ben Solomon ibn Abi Zimra tanítványa volt. Érdekeltek a zsidó törvények és a rabbikus irodalom. Tanulmányozta Moses Cordovero írásait és a Zóhárt egyaránt. Később Cordovero tanítványa lett, majd mestere halála után átvette annak helyét és egy kabbalistából áló

gyülekezet vezetőjévé vált. Tanítványainak a Kabbala és a kavvanah, azaz a szefirákon alapuló meditáció módszereit tanította. (A kavvanoth a XVI. században kifejlesztett meditációs, vizualizációs gyakorlatok elnevezése.)

A XVII. századi ortodox zsidó vezetők veszélyesnek ítélték a kabbala tanait, és csak a legmagasabb rangú rabbiknak engedélyezték a kabbalista művek tanulmányozását. Az áttörést a XVIII. század közepén, kabbalista hagyományokból kiindulva, Israel Eliezer (kb. 1700-1760) (Ba'al Shém Tóv- A Jó Név Hordozója) hozta, aki Lengyelországban megalapította a haszidizmust ami nagy szerepet játszott a kabbala szélesebb körű elterjedésében. A haszid a héber jámbor szóból származik. Ba'al követői hittek abban, hogy Isten felé hittel és bizalommal fordulhatnak miközben a Törvény belső értelmével foglalkoznak. Ba'al Shém azt vallotta, Istent örömmel kell szolgálni, így istentiszteletin nem volt ritka az extázis, a tánc, az éneklés és az alkoholfogyasztás sem. A haszidizmus sokat merített Isaac Luria tanaiból. Ba'al saját tanításait a Szív Útjának nevezte és hangsúlyozta az imádkozás mellett a fizikai világ örömeinek elfogadását és gyakorlását is.

A haszidisták a Ba'al sém nevet használták arra, aki a Tetragrammaton (*JHVH-Isten szent neve a zsidó hagyományban, amit Jehovának vagy Jahvének is írnak vagy az Adonáj szóval helyettesítik, melynek jelentése Úr*) és más szent nevek titkának birtokosa. A haszidizmus ma is létezik, fő központjai New Yorkban és Izraelben találhatóak.

Nagy hatással volt a haszidikus gondolkodásra a Chabad, azaz Schneur Zalman (1747-1812) rabbi által kidolgozott misztikus rendszer. A mester a chabad kifejezést az Élet Fáján elhelyezkedő Chokmah, Binah és Daath szefirák kezdőbetűiből alkotta.

A XIX. század közepére és végére megnövekedett az érdeklődés a misztikus tanok iránt. Ebben jelentős szerepet játszott az angliai dr. William Wynn Westcott (1848-1925) és MacGregor Mathers, akik megalapították a Golden Dawn (Arany Hajnal) hermetikus rendet. Wynn Westcott okkultista és szabadkőműves volt, aki felkérte Mathers-t, hogy dolgozzon ki mágikus rítusokat szabadkőműves szövegek alapján. Ezek alkották később az Arany Hajnal rend ceremoniális mágiájának alapjait. Westcott sok okkult művet írt, nevéhez fűződik többek között a Bevezetés a Kabbalába, de lefordította a Széfer Jetzirah-t és Eliphas Lévi A Sanctum Regnum mágikus rítusa című művét is.

A XIX. század híres alakja volt Eliphas Lévi Zahed (1810-1875) eredeti nevén Alphonse-Louis Constant francia mágus és okkultista. Eredetileg papnak tanult de szexuális szabadossága miatt eltanácsolták. Számos könyve jelent meg, többek között a Mágia rejtélye, A nagy mágia dogmája és rituáléja, A mágia története és A nagy misztériumok kulcsa. Fontos megfigyelése volt, hogy az Életfa ösvényeihez hozzárendelhető a tarot 22 nagy arkánuma.

A kabbala iránti érdeklődés a XX. században is fennmaradt. Többek között dr. Francis Israel Regardie (1907-1985), Dion Fortune (1891-1946) Papus (1865-1916) és Aleister Crowley (1875-1947) -aki azt állította, ő Lévi reinkarnációja- voltak azok akik a kabbala hagyományainak népszerűsítésén fáradoztak.

Israel Regardie angol születésű, Amerikában élő mágus, aki egy időben Aleister Crowley személyes titkára volt, az Arany Hajnal Rendből alakult Stella Matutina tagjaként rituális mágiával foglalkozott. Fő művei Az Arany Hajnal, Az élet fája, A bölcsék köve, Az igazi gyógyítás művészete, a Ceremoniális mágia és a Szem a háromszögben. Ez utóbbi Aleister Crowley életrajza.

Dion Fortune eredeti nevén Violet Firth 1919-ben lett az Arany Hajnal rend tagja, majd miután összeveszett Moina Mathers-szel, férjével megalapította a Belső Fény Testvérisége elnevezésű csoportot. Ebből jött létre később a Fény Szolgái, melynek jelenlegi vezetője Dolores Ashcroft-Nowicki. Dion Fortune legjelentősebb műve A Misztikus Kabbala, de regényeket is írt, ezek egyike a Moon Magic.

Papus, azaz Gerard Encausse spanyol születésű, párizsi orvos, a Rózsakereszt Rend tagja volt. Nagy hatással volt rá a teozófia (*A Teozófia Társaság tanításai. A kifejezés jelentése Isteni bölcsesség.*), de foglalkozott alkímiai, kabbalisztikus és hermetikus szövegek tanulmányozásával is. 1905-ben az

oroszlári palotában megidézte III. Sándor cár szellemét. Fő művei közé tartozik A csehek tarokkja, Az okkult tudomány módszeres bemutatása, A Kabbala, Az ördög és az okkultizmus, a Mágia és hipnózis.

Aleister Crowley Allan Bennett (Mágikus neve Jehi Ór-Legyen világosság) (1872-1923) tanítványa volt, az ő hatására fordult a rituális mágia felé. (Allan Bennett állította össze a Crowley által publikált 777 egy részét. Később buddhista szerzetesnek állt.) Aleister Crowley 1898-ban nyert beavatást az Arany Hajnal rendbe, ahol rövid időn belül a rend vezetőjévé akart válni, ami sok vitát eredményezett. McGregor Mathers-szel való veszekedése után távozott és Ceylonon majd Indián keresztül 1904-ben érkezett Kairóba. Egy Thot-rítus végzése közben felesége, Rose transzba esve egy közeli múzeumban lévő Hórusz (Ra-Hoor-Khuit alakjában) szoborhoz vezette, mely a 666-os számot viselte. Ebből Crowley arra a következtetésre jutott, hogy ő az Antikrisztus, az Új Aión Ura.

A mágus Rose médiumi képességei segítségével kapta meg Aiwaz-tól, egy mágikus lénytől A Törvény Könyvét. Hamarosan új rendet alapított Argentum Astrum néven és azt állította, hogy Aiwaz révén birtokolja Egyiptom ősi erőit. Crowley rengeteg mágikus művet hagyott hátra, ezek között található A mágia elmélete és gyakorlata, a Thoth könyve, A látomás és a hang, a Vallomások és Aleister Crowley Kabbalája.

Ma a rendkívül gazdag kabbalista irodalmat Gerschom Scholem tudományos igényű munkásságából ismerhetjük. A keresztény kabbalista irányzat jelenkori képviselője Jakob Hurtak.

Egyes modern források szerint a kabbala különféle irányzatai a szó írásmódjával megkülönböztethetőek. Ezek szerint a Quabalah az ezoterikus, a Kabalah a zsidó és a Cabala a keresztény rendszerre vonatkozik. Mai, modern formájának egyik elnevezése Okkult Kabbala.

A továbbiakban a modern kabbalával foglalkozunk, mely az ezoterikus szemlélet nyitottságával igyekszik közelebb hozni ezt az ősi rendszert a mai kor emberéhez.

Az Életfa

"Ő szolgáló lényeket teremtett azokhoz az edényekhez:

négy oszlopon nyugvó Trónust,

és hat lépcsőfokot hozzá: ez együtt tíz."

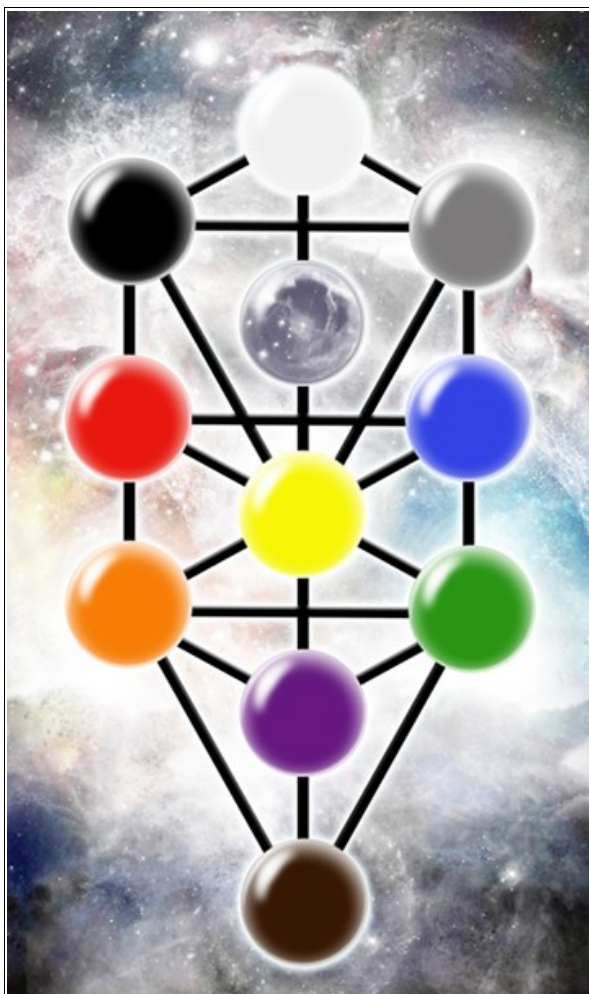
Zóhár

Az Élet Fája, héberül Otz Chiim képezi a modern kabbalista mágia alapját. A fán tíz szefira található, melyeken keresztül a Halhatatlan Fény, az Ain Soph Aur manifesztálódik. (A héber szefirót szó jelentése szám, a szefira ennek többesszáma.) A fa Adam Kadmon, az archetipikus ember szimbóluma, azaz Isten teste, a Teremtés "tervrajza".

Az egyes szférák vagy emanációk Istentől az anyagi világ felé a következők: Keter (Korona), Chokmah (Bölcsesség), Binah (Megértés), Chesed (Kegyelem, Szeretet), Gevura vagy Din (Hatalom, Szigorúság, Erő), Tipheret (Szépség), Netzah (Győzelem), Hod (Dicsőség, Ragyogás), Yesod (Alapítás) és Malkhuth (Királyság).

Az ősfény, az Ain Soph Aur megnyilvánulásának révén kapcsolatok jönnek létre az egyes szférák között, ezek az Ösvények, amikre rávetíthetők a héber ábécé betűi és a tarot 22 nagy arkánuma. Az utakat összekötő Lángoló Kard ösvénye nem más mint a Bölcsesség Kígyója, az adeptusok ősi szimbóluma. A Keter-ből lefelé cikázó villám, az isteni ego összesűrítése, azaz az ősakarat, a felfelé haladó spirál az ember visszatérésének útja, vagyis a fa megmászása.

Az Életfa ábrázolások legtöbbje vonalas Életfa, azonban találkozhatunk három oszloppal kiegészített ábrával is. A koncentrikus körökben ábrázolt fa bentről kifelé és kintről befelé is érzékelteti a szefirák keletkezését. Az "igazi" fa azonban többdimenziós, bonyolult alakzat, melynek megértéséhez szükséges az analógiák magasabb szintű ismerete.

A cim-cum elnevezésű folyamat, vagyis egy állandó lüktetés, összehúzódás és kitérés révén jönnek létre az egyes szférák. A Keter-ből, a Középső oszlop alapjából az ősakarat megnyilvánulása teremti a jobb oldali oszlopot, ami a Kegyelem oszlopa, melynek első szférája a Chokmah, majd a teremtés következő stádiumában létrejön a bal oldali oszlop, a Szigorúság oszlopa. Ennek első szférája a Binah.

A felső három szefira neve Felsőesek (Keter, Chokmah, Binah). Itt élnek Isten trónusának tartói, a seraph-ok, a hayoth-ok és az ophanim-ok. Innen szállhat alá Isten trónusa mint merkabah, azaz Isten trónszekere. A Felsőesek alatt található a Teremtés Hét Napja (Chesed, Geburah, Tipheret, Netzah, Hod, Yesod és Malkhuth).

A hét szféra a hekhaloth, a hét mennyei csarnok. A hetedik ég elnevezése Araboth (Trón) és uralkodója a Messiás. Araboth-ban a trón lábai a középső oszlopból kiinduló négy fénycsóva, vagy a négy lény Ezékiel látomásában. Ők hordozzák a merkabah-t, ami alászállásakor mindig más és más alakot ölthet. A hatodik ég ura Mózes. Itt a négy hayoth mint Raphael (Isten gyógyítása), Michael (Ki olyan mint Isten), Gabriel (Isten férfinja) és Uriel (Sötét fény) arkangyal nyilvánul meg. Michael a szikra és a tűz anyaga, Gabriel a víz

elem anyaga, Raphael a levegő anyaga, Uriel vagy Auriel a föld elem anyaga. Őket nevezik Istenhez hű angyaloknak. A négy cherub közül hármát állati külsővel ábrázolnak. Jelképük a fix asztrológiai jegyek, azaz a Bika (Bika), az Oroszlán (Oroszlán), a Skorpió (Sas) és a Vízöntő (Ember). Az ötödik világ uralkodója Ábrahám. Ebben a palotában a négy lény lángoló sugarai kerekét alkotnak. A negyedik világ ura Izsák, a harmadiké Jákob, a másodiké József és az elsőé Dávid. Az első ég lényei által látható Isteni Fény a lebanah, egy holdfényszerű ragyogás.

A Felsőesek és a Teremtés Hét Napja együtt a tíz szefira, melyek fraktálszerűen újabb fákat tartalmaznak, és azok szefiráiban is felfedezhető egy-egy Életfa. Amit mi alap Életfának veszünk, az is csak egy nagyobb szefira része. Ezek az egyre mélyebb és magasabb szintű rétegek végtelen számúak.

Néhány ábrázoláson egymás felett és alatt elhelyezkedő fákat láthatunk, melyek még mélyebb értelmezéssel szolgálnak a világ megismerésének folyamatában. Jákob Lajtorjája négy egymás felett álló Életfából áll, melyeket vörös, bordó, kék és fehér színnel szoktak ábrázolni. Ennek a fának öt "kertjét", rétegét különböztetik el.

Egy másik felosztás szerint a Fa négy világa, fentről lefelé, az Atziluth (kisugárzás vagy gyökér), a Briah (teremtés vagy törzs), a Yetzirah (formaöltés vagy ágak) és az Asiah (cselekvés vagy gyümölcs).

A középkori alkímisták az Élet Fáját három részre tagolták. Az állati lélek a Nefes (Yesod), a

középső lélek a Ruach (Hod, Netzah, Tipheret, Geburah, Chesed) és a spirituális lélek a Neschamah (Binah, Chokmah, Keter). A mai mágusok a test, lélek, szellem hármasságát különítik el. Ebben a rendszerben a Nefes az állati ösztönök, a test és az alsó asztrális régiók, a Ruach a magasabb asztrális-mentális test vagyis a lélek, a Neschamah pedig a magasabbrendű spirituális én, azaz a szellem megfelelője.

A Teremtés

"Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.

A föld pedig kietlen és pusztá vala,

és setétség vala a mélység színén,

és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett.

És monda Isten: Legyen világosság:

és lőn világosság."

Mózes első könyve

A kabbalisták két teremtést ismernek. Először a Fény Adam Kadmon szemlein, száján, orrán és fülein tört keresztül és ezt követően egyetlen "edényben" egyesült, majd ezután minden szefira külön edényt kapott. Az első három szefira, azaz a Felsőgesek be tudták fogadni a Fényt, ám a többi összetört. Ez volt a sebirát kélim, vagyis az edények összetörése. Az edények darabokra hullása után a Fény nagy része visszatért a forráshoz, de egy kisebb részük a cserepekkel, a kelippot-tal együtt a mélybe zuhant. Ezekből a lehullott cserepekből lett később az anyag.

Ezután megkezdődött a helyreállítás, azaz a tikkun. Az Adam Kadmon homlokából (Harmadik Szem) újra előtörő Fény ekkor hozta létre a két oszlopot, Chokmah-t és Binah-t, azaz Abba-t és Aima-t (Imma), az Atyát és az Anyát. Azonban a Teremtő nem fejezte be a helyreállítást, inkább megteremtette az embert, a Fiút. A Nagy Arc (Macroprosopus) a Kis Arc (Microprosopus) felé fordította tekintetét. A felső háromszög (Keter, Chokmah, Binah) tükröződött és létrejött a középső háromszög (Chesed, Geburah, Tipheret), majd egy következő tükrözéssel az alsó háromszög (Netzah, Hod, Yesod). Ezt a háromszor hármat kiegyensúlyozandó létrejött a tizedik szefira, a Malkhuth, vagy az Alsó Anya, Isten Menyasszonya. A tikkun-t, azaz az edények helyreállítását a Fiú Menyasszonnyal való Isteni Násza fogja majd beteljesíteni.

A sebirát kélim egyik következménye az volt, hogy az Életfa mind a négy világa lejjebb csúszott. Az Atziluth (Keter, Chokmah -kisugárzás), a Briah (Binah -teremtés), a Yetzirah (Chesed, Geburah, Tipheret, Netzah, Hod, Yesod -formaöltés) és az Asiah (Malkhuth -cselekvés) is lejjebb került. Az ember feladata, hogy összeszedje ezeket a cserepeket és visszajuttassa Asiah világát az őt megillető helyre, és a gilgulim, azaz az inkarnációk sorozatával végigjárja a visszafelé vezető ösvényt.

A Teremtés egyes lépcsőfokait bemutató Életfa tíz szefirája közül az első a Keter, vagyis a Korona. Ez fejezi ki legjobban Isten nevét, és ezen megy keresztül először az isteni fény, vagyis az ősakarat, megteremtve ezáltal a középső oszlopot. Itt kezdődik az Univerzum örvénylő mozgása, a Primum Mobile. Ebben az örvényben kavargó az Én és a Nem Én, azaz az AL (Isten, Minden), ami visszafelé olvasva LA lesz (Semmi, Ain). Ezek mozgása olyan gyors, hogy nem választhatók szét és nem tagadhatók meg, tehát ebben a szférában az Én egyenlő a Nem Én-nel.

A Keterből a fénysugár jobbra, az aktív oldal felé kanyarodik, kiterjed és megalkotja a Kegyelem oszlopát. Megtestesíti a kettes számú Chokhmah szefirát, ami a Bölcsesség és a megvilágosodás szférája, a Nagy Atya, a Végtelen Mag, ami addig termékeny, míg tovább nem lép, Binah méhébe.

A Chokhmah a változás gyökere. Itt kezdődik az önfelismerés, az -ÉN vagyok ÉN- azaz az -ÉN vagyok Minden- felismerése. Ebben a szférában, az ÉN elkülönítése által realizálódik a -még fel nem ismert- dualitás. A változás és az állandóság azonban még nem válik ketté, csak a Mindenből való választás után, akkor, amikor az isteni fény továbblép, és kialakul a hármas számú Binah szefira.

Az előző oszlopot kiegyensúlyozandó, létrejön a Szigorúság oszlopa, mely tükröző, passzív, befogadó jellegű. Ennek első szefirája a Binah, azaz a megértés. Ezen a szférán keresztül érti meg az ÉN, a Minden (Chokhmah), hogy az ÉN nem egyenlő a Nem ÉN-nel, vagyis azzal aki az ÉN-t megfigyeli. Azáltal hogy ÉN-né vált, létre kellett hogy hozza a Nem ÉN-t, azaz a Chokhmah felismerte saját dualitását. Itt értette meg, hogy ameddig van Valami (Chokhmah) ami megérti a Semmi (Keter) fogalmát, addig van dualitás, mert az ÉN önmagába fordulva saját magában keresi a választ, ezáltal rekesztve ki magából egy különálló ÉN-t, azaz a Nem ÉN-t. Ebben a kirekesztésben rejlik a fájdalom gyökere, az összeolvadás igénye, mely tagadja egy egységes önvaló létét. Ahogyan a Chokhmah-ban tükröződik a Keter önvalója, vagyis az ÉN, úgy jelenik meg a Binah-ban az Énnélküliség. A Binah a Nagy Anya, minden idea forrása. A Chokhmah magjával megtermékenyítve válik lehetővé, hogy a Teremtés folytatódjon a Daath-on, azaz a "szülőcsatornán" keresztül, ahonnan az isteni fény a Szellem szintjéről a Lélek szintjére kerül.

Miután a fénysugár elhagyja a Binah-t, megint megérinti a középső oszlopot. Ez az egyensúlypont, a Daath -ami nem szefira, hanem inkább egy állapot- fátyolként lebeg a három megtestesült szellemi szféra alatt. Megmarad nem megnyilvánulnak úgy, hogy mégis helyet kap a megnyilvánulások között. Ez a Ruah Ha Kodesh, azaz a szentlélek helye. Itt az Abszolútum közvetlenül beléphet, hogy megnyilvánítsa magát, és addig létezzen míg az isteni akarat engedi. A Daath maga a közvetlenül Istentől eredő tudat.

Ezen a szinten három princípium különíthető el. A középső az isteni akarat, vagy ősakarat, a jobb oldal az aktív, kiáradó, míg a bal oldali passzív, befogadó jellegű. Így a dualitás és a harmónikus középút egyaránt megjelenik. Ez az első hármasság, vagyis a Keter, a Chokhmah és a Binah. A második hármasság, a Chesed, Geburah, Tipheret ebből a háromszögből keletkezik tükrözéssel.

Kilépve a Daath-ból az isteni fény továbblépve újra érinti a jobb oldali, azaz aktív oszlopot, megalkotva ezzel a négyes számú Chesed, vagy Könyörületeség, majd balra, a passzív oszlopon ezt kiegyensúlyozandó az ötös számú Geburah, vagyis a Szigorúság, Erő, Ítélet elnevezésű szefirát.

A Chesed azaz a Könyörületeség szefirája a Chokhmah, vagyis az Isteni Bölcsesség tükröződése által jön létre. Ez a felső hármasság összegzése, a Szellem első Lélek szintű megnyilvánulása. A Geburah a Binah anyai minőségének visszatükröződése, ennek ereje alapozza meg a Chesed apai minőségét. Ez az a pont ahonnan már el lehet tolni az egyik vagy a másik irányba, felbontva ezzel a harmóniát.

A kiegyenlítés után a fény visszatér a középső oszlopba, és manifestálja a hatos számú Tipheret-et, a Szépség szefiráját. Ez a Fa középpontja, ami közvetlenül kapcsolódik minden jobb és bal oldali szférához. Itt található minden létező esszenciája, lényege, az önvaló vagy a lényesség magva, a mindennapi ego mögött álló Figyelő. Ez az igazi Ego, ami a Keter alacsonyabb szintű megnyilvánulása. A Keter úgy tükröződik a Tipheret-ben mint az Atya a Fiúban. A Tipheret-et a Binah és a Chokhmah szefirákkal összekapcsolva létrejövő nagy háromszögben lebeg a Daath fátyla. A Tipheret ezáltal gyűjti be a felsőbb szférák információit és lehetővé teszi azok Keterből való leadogatását, leszületését a Daath csatornán keresztül.

Az eddig létrejött két háromszög, a Keter-Chokhmah-Binah és a Chesed-Geburah-Tipheret ezután

egy harmadikban kell hogy harmonizáljon. Ez a harmadik háromszög szintén az első tükrözéséből jön létre, létrehozva így a hármasságok hármasságát.

A Tipheretből továbbhaladva a fény érinti a jobb, azaz az aktív oldalt, létrehozva a hetes számú Netzah, azaz az Örökkévalóság és a Győzelem szefiráját, majd a bal oldali, passzív oszlopon megteremti a nyolcas számú Hod, vagyis a Visszaverődés (vagy Ragyogás) és a Dicsőség szefiráját. A Netzah megmutatja a vonzás és a taszítás erejét, és szimbolizálja a Chokhmah-ból a Chesed-en keresztül alászálló bölcsesség alacsonyabb szintű megnyilvánulását, az érzelmeket. A Hod megteremti az ingadozást, mely eddig a Binah Énnélküliségéből fakadóan rejtve volt a Geburah erejében. Ez az ingadozás okozza a gondolatok csillogását. A Netzah és a Hod együttesen adja a Cselekvés szintjét, azt ahol az isteni akarat végrehajtható, mind a kiterjesztett, mind a beszűkült oldalon.

A két szefira alatt található a középső oszlopon a kilences számú Yesod, az Alapítás, ami egy tükör a tükörben. A Fa itt meglátja önmagát, mint a Tipheret tükörképe. A Yesod tartalmaz minden eddigi minőséget, és lefelé további Fákat hoz létre. Az emberben ez a tudatosság alsó szintje, a tudatalatti, az amit a Tipheret és a felsőbb szférák ki tudnak vetíteni. Itt láthatjuk meg először önmagunkat, a (látszat) személyiséget, azt amit tükröz a felső és azt amit nem, harmóniánk és önismeretünk függvényében. Itt alapozódik meg a Netzah és a Hod ereje és itt gyökerezik a Tipheret, vagyis az ego félelme.

A kollektív ego lakhelyeként a Yesod felel meg a hindu Karmának, ami a tettek következményeit újabb és újabb inkarnációkkal igyekszik kiegyenlíteni. Ez a folyamat, a gilgulim egészen addig tart, ameddig az ember fel nem ismeri és össze nem rakja egységes egésszé ego-darabjait, feloldva ezzel karmikus terheit. A Yesod a félelmek és a büntudat szférája is egyben. A Tipheret elérésével a személyiség teljessé válik, a Yesod szférából való kiemelkedéssel megszűnik a büntudat, miáltal a már felismert és megértett karmikus terhek már nem okoznak zavart, csak a kollektív emlékezetben kavargó álmok maradnak.

A Yesod érzékelés a világról, amit a tizes számú Malkhuth, vagy Királyság -mint a Keter kiegészítője- követ. Ebben a tizedik szefirában válik egységgé a hármasságok hármassága. Ekkor ér földet az isteni fény. Ez a Shekhinah, azaz az Isteni jelenlét az anyagban. Itt manifesztálódik a Teremtés, ami a Keterben lakozik.

A Malkhuth négyes természetű, a fa négy szintjét -a legfelső gyökeret, az alatta lévő törzset, az azalatti ágakat és a legalsó világot, azaz a gyümölcsöt- egyaránt tartalmazza, csakúgy mint az isteni akaratot, elmét, szívet, testet. Az emberben a Malkhuth négy szintje az őselemek -a föld (szilárd), a víz (folyékony), a levegő (légnemű) és a tűz (fény)- által jut kifejeződésre. Ezek kölcsönhatásai, kapcsolatai és egyensúlya tartanak mindent életben, az isteni akarat által összetartva.

Minden szefirának kettős természete van. A Chokhmah befogadónak és nőiesnek tekinthető a Keterrel való kapcsolatában, mert magába fogadja az Isteni Lehelletet, az Igét vagy Logos-t, ám a Binah szemszögéből nézve férfias, teremtő jellegű, mert ebbe a szefirába közvetíti és transzformálja az Igét Bölcsességgé, hogy az itt Megértéssé váljon.

A Keter maskulin jellegét a Sekhina feminin elve egyensúlyozza ki. A befogadó Chokmah-t az aktív, teremtő jellegű Metatron -a legmagasabb szinten álló teremtett lény- termékenyíti meg, és e kettő gyermeke lesz Binah, azaz Avir, a Tér.

A Binah nőies a Chokhmah-val való kapcsolatában, ám férfiasnak tekintendő a Chesed felé, ahová továbbküldi, Kegyelemmé teszi ezt a megértést. A Chesed nőies, mert befogadja a Binah-t, de férfias, mert megtermékenyíti a Geburah-t. A Geburah nőies, mert befogadja a Hesed erejét, de akaratát férfias, teremtő jelleggel közvetíti a Tipheret-be.

A Tipheret nőies oldalát mutatja a határozott és szigorú Geburah-nak, ám férfias a Netzah felé, amiben megtermékenyíti az érzelmeket. A Netzah engedi, hogy a Tipheret ereje teremtsen benne,

ám férfias a Hod ingadozásával szemben. A Hod nőies a Netzah-val, ám férfias a Yesod-dal szemben. A Yesod befogadó oldalát mutatja a Hod-nak, ám teremtő a Malkhuth szefirában.

A látszólag bukott Malkhuth, vagyis a Királyság alárendeli magát a Yesod-nak, ám férfias jelleggel teremt a Keter-ben, így téve lehetővé, hogy újra felemelkedjen és beleolvadjon a Koronába. A Keter nőies a Malkhuth-tal szemben, ám férfias jellegű a Chokhmah-val, ami felé az Isteni Lélegzetet közvetíti. Ezt a szefirákat összefűző hatást, körforgást nevezik a kabbalisták Mezla-nak.

Bolygószférák és szefirák

*"...nézd a mennyei táblák írását,
olvasd, ami rájuk van írva,
és jegyezd meg magadnak
egyenként mindegyiket!"*
Apokrifek

Az asztromágia alapját a világban létező szférák alkotják. Minden létező dolog ezekből épül fel, így ezek alkalmazásával, erejük és hatásuk növelésével, illetve csökkentésével a mágus bizonyos hatások elérését erősítheti avagy csökkentheti. A szférák alkalmazhatók talizmánok, amulettek és mágikus gyűrűk elkészítésére, segítséget nyújtanak a rituális mágiában, csillag- és planétaszellemek megidézésében esetleg azok szolgálatra kényszerítésében.

Az egyes szférák, azaz a világ alkotóelemei a különféle tradíciókban más-más néven szerepelnek. Leggyakrabban a bolygószférák neveivel találkozhatunk, de a kabbalista mágia szefirái, a druida tradíció kilenc eleme és az őselemmágiák mind mind ugyanazokat az erőket testesítik meg, persze egy kissé más bontásban, átfedésekkel.

A bolygók jellemzőinek minél teljesebb ismerete feltétlenül szükséges a megfelelő hatás eléréséhez. Ahhoz, hogy ennek a tudásnak a birtokába kerüljünk, nem elég megtanulnunk az egyes bolygók, szefirák, elemek jellemzőit, meditációban "be is kell járnunk" azokat, hogy ezáltal megismerjük saját szimbólumrendszerünket.

Az alábbiakban következzenek itt a bolygószférák és azok asztromágiához szükséges analógiái, melyek összevetve a héber kabbala szefiráival a gyakorlati alkalmazás során hasznos segítséggel szolgálhatnak.

A Nap napja a vasárnap, féme az arany, kövei a gyémánt, a borostyán, a sárga gyémánt, a rubin és a topáz. Száma az 1-es, színe a sárga, az arany, a bronz, az aranybarna. Asztrológiai jegye az Oroszlán. Egészségügyileg hozzá tartozik a szív, a vérkeringés, a gerinc problémái, az agyhártyalob, az ideggyulladások, az agyi vérzés, a némaság, a beszédhiba, a hűdés, az ájulás, a fejfájás, a hát, a szívgyödör, a véredények, férfiaknál a jobb szem, nőknél a bal szem. A Nap uralma alá tartozó életkor a 18-45 év.

A szférához sorolható többek között az ego, az uralkodás, a férfi, az apa, a támogatás, a szövetség, a vezetés, a szerencse, a vagyon, a pénz, az irányítás, a dicsőség és a gőg.

Szefirája a Tipheret.

A Hold napja a hétfő, fémje az ezüst, kője a gyöngy, a berill, a smaragd, a különféle kristályok, a hegykristály, a kvarc, az opál, a holdkő, a jáde és a halványzöld kővek. Számja a 2-es, színe az ezüst, a fehér, a viola, a halványzöld és a krémszín. Asztrológiai jegye a Rák.

Egészségügyileg ide tartozik a folyadék és nedvkeringés, a fejfájás, az álmatlanság, a szédülés, a fulladás, a hasmenés, a vízkór, az idegbaj, az elmebaj, a hisztéria, a neuraszténia, a kedélybetegségek. A szférához tartozó életkor a 0-4 (5) év.

A Holdhoz tartoznak az álmok, a vágyak, az intuíció, a lélek, a változás, a nő, az anya, a szülés, a víz, a jövendölések, az álomfejtés, a tengeri utazások, a romantika, a tudatalatti, a félelmek és a mágia.

Szefirája a Yesod.

A Merkúr napja a szerda, fémje a higany és a tarka ötvözetek. Kője az opál, az achát és a tarka kővek. Számja az 5-ös, színei a tarka színek, a világosszürke, a csillogó fehér és a narancssárga. Asztrológiai jegye az Ikrek és a Szűz. Egészségügyileg ide tartozik az agy gyulladása, a fejfájás, az idegesség, a beszédhiba, a sükettség, a légzőszervi betegségek, a köszvény, a tüdő és a karok betegségei. A hozzá tartozó életkor a 4-10 (12) év.

A szféra uralma alá tartozik a kommunikáció, a beszéd, a tudás, a könyvek, a kereskedelem, a tanulás, az üzleti siker, a csalás, a lopás, az utazás, az információ szerzés, az üzenetváltás, a varázskönyvek, a mágikus ábrák, a hazugság és a szerencsejáték.

Szefirája a Hod.

A Vénusz napja a péntek, fémje a réz, kője a smaragd, a jade, az achát, a zafír, a korall és a türkiz. Számja a 6-os, színe a zöld, a piros és a sötétkék. Asztrológiai jegye a Bika és a Mérleg. Egészségügyileg ide tartoznak a meghűlés, a légzőszervi- és a nemibetegségek, a golyva, a vérbaj, a daganatok, a méhbaj, a kiütéses fertőzések. A Vénuszhoz tartozó életkor a 12-18 év.

A szférához sorolható a szerelem, az érzelmek, az erotika, az élvezet, a boldogság, a kényelem, a művészet, a harmónia, a szórakozás, a szexuálmágia és a kapcsolatok.

Szefirája a Netzah.

A Mars napja a kedd, fémje a vas, kője a rubin, a gránát, az obszidián, a vérkő és a vörös kővek általában. Számja a 9-es, színe a vörös, a rozsdaszín, a karmazsin vörös. Asztrológiai jegye a Kos és a Skorpió. Egészségügyileg ide tartozik a láz, a hóguta, a napszúrás, az agyguta, a delírium, a sérülés, a sebesülés, a baleset, az operáció, a vesegyulladás, a migrén, álmatlanság, a törés, a mérgezés. A Marshoz tartozó életkor a 12-18 év.

A szféra uralma alá tartozik az őserő, a férfierő, a férfiasság, a küzdelem, a háború, a harc, az ellenségeskedés, a bosszú, a fegyverek, a börtön, az erőszak, a kitartás, a sport, a rontás, a gyilkosság és a bátorság.

Szefirája a Geburah.

A Jupiter napja a csütörtök, a fémje az ón, a bronz és az elektrum. Kője a zafír, a lapis-lazuli, a türkiz és az ametiszt. Számja a 3-as, színe a kék, a világoskék, a bíbor, a mályvaszín és a viola. Asztrológiai jegye a Nyilas, másodlagosan a Halak. Egészségügyileg ide tartozik a szédülés, az agyi vértolulás, az ájulás, a gyomorsav problémák, a csípő, a máj, a zsír, az agyguta, a daganatok és a burjánzás. A Jupiterhez tartozó életkor a 45-65 év.

A szférához sorolható a hit, a bölcsesség, a bőség, a gazdagság, a jólét, az egészség, a törvény, az utazás, a szerencse, a gyógyítás, a hatalom és a világnézet.

Szefirája a Chesed.

A Szaturnusz napja a szombat, féme az ólom, kövei az ónix, a malachit, a turmalin, a fekete kövek, az ametiszt, a fekete gyöngy, a fekete gyémánt, a sötét zafír. Száma a 8-as, színe a fekete, a sötétkék, a barna, a szürke, a sötétzöld és általában a föld színek. Asztrológiai jegye a Bak, másodlagosan a Vízöntő. Egészségügyileg ide tartozik a térd, a bőr, a csontok, a fogak, a lép, a meghülés, az asztma, a sérv, a sükettség, a sorvadás, az örület, az öngyilkosság, a gyomor- és bélproblémák, a zuhanás. A Szaturnuszhoz tartozó életkor a 65- év feletti időszak.

A szféra uralma alá tartozik a beszűkülés, a meditáció, a korlátok, az egyedüllét, a magány, a kitarás, a föld, a földművelés, a bányászat, a fizikai halál, a temető, az alapítás, az építkezés, a megerősítés, a nekromancia, a démonidézés, az épületek erősítése, védelme és a titkos tudás.

Szefirája a Daath.

Az Uránusz a Merkúr felső oktávja. Napja a szombat, féme az uránium és az elektrum. Kövei az ametiszt, a hegyikristály, a topáz, a zafír és a borostyán. Száma a 4-es, színe az acélkék, a kék, a szürke, az indigó, a lila, a fémés és az elektrikus színek. Asztrológiai jegye a Vízöntő. Egészségügyileg ide tartozik a fejfájás, az agyhártyagyulladás, a látóidegbénulás, a koponyafájdalmak, a morális zavarok, a skizofrénia, a víziók és az áramütés.

A szféra uralma alá tartoznak az újítások, a mágia, a találmányok, a miszticizmus, a forradalom, a bizarrság, a felfedezések, a magasabb értelem, a megértés, a felvilágosodás, a belső látás, az örület, a lázadás és az anarchia.

Szefirája a Binah.

A Neptun a Vénusz felső oktávja. Napja a csütörtök, féme a platina és az alumínium. Kövei a fehér és irizáló kövek, a holdkő, a macskaszem, a kalcedon, a tűzopál, a nemesopálok, a gyöngy. Száma a 7-es, színei a rózsaszín, a fehér, a zöld, a sárga és a pasztell színek. Asztrológiai jegye a Halak. Egészségügyileg ide tartozik a megszállottság, az agy, a depresszió, a szenvedélybetegségek, a kötőhártya gyulladás, az idegrendszeri problémák, a perverzitás, a homoszexualitás, az öngyilkossági hajlam és a mérgezés.

A szférához tartoznak a felsőbb rendű szeretet, a vágyak, az álmodozás, az intuíció, a megérezések, a költészet, a zene, a művészetek, az okkultizmus, a mágia, a bűvölet, a miszticizmus, a bódulat, az ihlet és a képzelet.

Szefirája a Chokmah.

A Plútó a Mars felső oktávja. Napja a kedd, féme a plutónium és a magas rendszámú fémek, amik a földi körülmények között csak mesterségesen léteznek és gyorsan elbomlanak. Kövei a vörös és fekete vagy az idegen eredetű kövek. Száma a 0, színei a vörös és a fekete. Asztrológiai jegye a Skorpió. Egészségügyileg ide tartoznak a szaporítószervek, a belső nemi szervek, a húgyhólyag, a végbél és az orr.

A szféra uralma alá tartoznak a hirtelen fordulatok, az ellentétek, a törekvés, a haladás, a rombolás és az építés, az "oldás és kötés", a vakmerőség, az elszántság, a rontás, a harc, az átalakítás, a lázadás, a bosszúállás, az előrelátás, a regenerálódás, a tömegek, a járványok, a vitalitás, a tüntetések, a beavatások és a (nem csak fizikai) halál és az újjászületés.

Szefirája a Keter.

A Malkhuth bolygószféra megfelelője a Föld, a Yesod-é a Hold, a Tipheret-é a Nap, a Geburah-é a Mars, a Chesed-é a Jupiter, a Daath-é a Szaturnusz, a Binah-é az Uránusz, a Chokhmah-é a Neptun és a Keter-é a Plútó.

A régebbi értelmezés szerint a Szaturnusz uralja a Binah szefirát, ami az új korszak ismeretei és a Binah jobb megértése révén átértékelhető. Az Uránusz felfedezése és a kabbala magasabb szintű művelése elengedhetetlenné teszi azt, hogy a két bolygót megcseréljük, és ezáltal egy újfajta értelmezését ismerjük meg a felső háromszögnek és a Daath-nak. Frater Achad Q.B.L. or The Bride's Reception-ja a Keter-hez Primum Mobile-t, a Chokmah-hoz a zodiákust és a Binah-hoz a Szaturnuszt köti. Más források a Keter-hez az Univerzumot, a Chokmah-hoz a Naprendszer, a Binah-hoz a Szaturnuszt és a Daath-hoz szintén az Uránuszt rendelik hozzá.

Az Életfa színei

*"...a színek megkülönböztetésére
csak az ember és a kígyó képes..."*

Douglas Baker: Hét sugár

Az Életfa ábrázolásokon az egyes szefirák színei az alapszínekből, a főszínekből és kevert színekből állnak. A Keter fehér, a Chokhmah szürke, a Binah fekete. Ezek az alapszínek. A második háromszög adja a fő- vagy elsődleges színeket. A Geburah a vöröset, a Chesed a kéket és a Tipheret a sárgát. Az alsó háromszög szefirái adják a másodlagos színeket. A Geburah vöröséből és a Chesed kékjéből jön létre a Yesod lila színe, a Chesed kékjéből és a Tipheret sárgájából a Netzah zöldje, a Geburah vöröséből és a Tipheret sárgájából a Hod narancs színe. A sárga komplementer színe a lila, a vöröse a zöld és a kéké a narancs. Ebben a felosztásban a Tipheret párja a Yesod, a Geburah-é a Netzah és a Chesed-é a Hod.

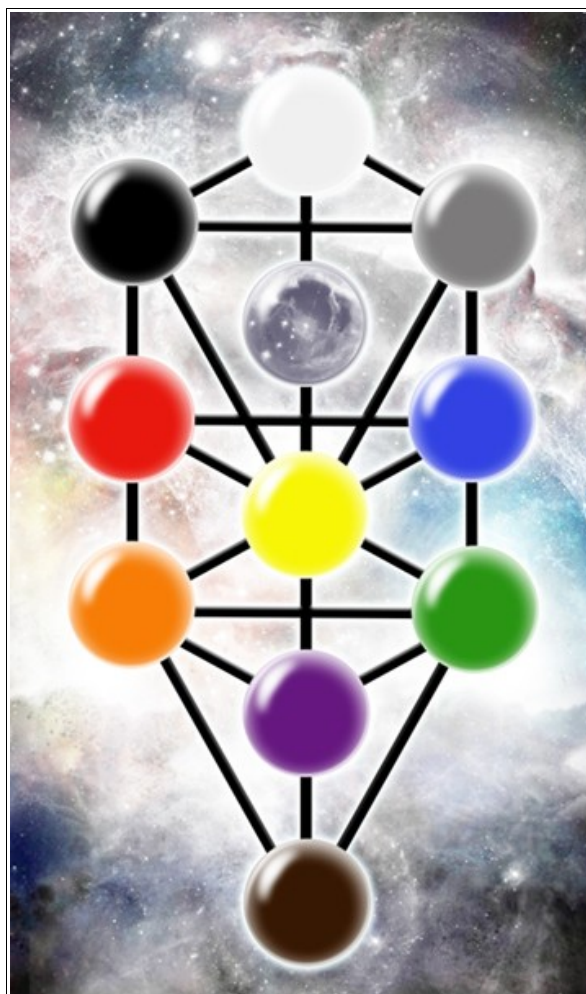
A Tipheret (Nap) és a Jeszod (Hold) párosítás egyértelmű. A középső oszlop minden szefirája lényegében Tipheret, természetesen más más szinten. A Geburah (Mars) vöröse az emberi vérben, párja a Netzah (Vénusz) zöldje a növényi nedvekben köszön vissza. A két pólust a Tipheret tükrözi, örökre összekötve az ölést (Geburah-Mars) és a szaporodást (Netzah-Vénusz). A két szférát összekapcsoló ösvényt elfordítva, megkapjuk a Chesed (Jupiter) és Hod (Merkúr) vonalat, ami a Föld jelenlegi fejlettségi szintjét mutatja. A Chesed kékje a Föld színe kívülről, a Hod narancs színe a Föld belülről. E kettő a Geburah-Netzah (valószínűleg egy Marsi élet) magasabb szintre emelése. A szaporodás (Vénusz) felső oktávja a szeretet (Jupiter), az ölés (Mars) felső szintje a kommunikáció (kapcsolatteremtés) (Merkúr).

A Malkhuth-ot négy színűnek szokták ábrázolni, a négy elemnek megfelelően. A Hod és a Netzah színének keverékéből olivazöld, a Netzah és a Yesod keveréséből citromsárga, a Hod és a Yesod keveréséből rozsdabarna és az összes szint jelképező feketéből. Egy másik elképzelés szerint a Malkhuth színe világoskék, -mint a Föld bolygó- a földfelszínt borító nagy mennyiségű víz miatt.

Az emberi enegiarendszert, az aurát és a csakrákat, azaz az energiaközpontokat gondolatban ráfektethetjük az Életfára. A fa hét síkjának megfeleltethető a hét fő csakra, a Korona (fehér), a

Harmadik szem (lila), a Torok (kék), a Szív (zöld), a Napfonat (sárga), a Szakrális (narancs) és a Gyökér (vörös).

A fizikai energiákért felelős Gyökércsakra a Malkhuth szefira, a szexuális energiákat hordozó Szakrális csakra a Yesod. A Napfonat azaz az önkifejezés és az ego részei a Hod és a Netzah, a szeretetközpont vagy Szívcsakra a Tipheret, a kommunikációs központ, vagyis a Torokcsakra a Geburah és a Chesed, a spirituális központ vagy Harmadik szem a Binah és a Chokmah, a Koronacsakra, vagyis a kozmikus, isteni energiákért felelős központ a Keter. Asiah világát magasabb szintre emelve és a személyiséget kiteljesítve észrevehetjük, hogy az eddig szívcsakrával összekapcsolt Tipheret-be fokozatosan bekerül a napfonat. A Geburah (akarát) és a Chesed (szeretet) szívcsakra lesz, a Binah (megértés) és a Chokmah (bölcesség) pedig torokcsakra. A Keter mint harmadik szem szerepel. Az alsóbb csakrák is feljebb kerülnek azáltal, hogy a mágus elindul felfelé az Életfán. A Hod és a Netzah szakrális csakrává, a Yesod gyökércsakrává lép elő. Azzal, hogy az ember egyre feljebb jut, egyre magasabbra képes "látni". A gilgulim, azaz a testetöltések sorozatával a csakrák egyre feljebb tolnak, mígnem a Napfonat Keter-ré válik. A folyamat természetesen ekkor sem áll meg, hanem a magasabb világokban folytatódik.

A magasabb összefüggéseket megértve észrevehetjük, hogy spirituális értelemben a Malkhuth (Föld) kék színe megfeleltethető a torokcsakrának (az Ige, vagyis a Teremtés csakrája), a Yesod (Hold) pedig a lila színű harmadik szemnek. Ha csak a középső oszlopot vesszük figyelembe, a Malkhuth és a Yesod felett elhelyezkedő szefira a Tipheret, vagyis a Nap. A földön élő emberek számára a koronacsakrának megfelelő szefira a Tipheret. Az emberiség közös feladata ennek a szintnek az elérése, a kiteljesedett ego létrehozása. Aki túl tudja lépni saját magát, át tud jutni a Daath függönyén, elérheti a következő csakrát, amit a Keter testesít meg.

Az emberi fejen és arcon a Malkhuth a torok (mint szó vagy Ige, azaz a teremtett világ), a Yesod az áll (egy esetben a jellemtelenség, a félelmek vagy ingadozás jegye), a Hod és a Netzah a száj (a mentális és asztrális folyamatok kifejezése), az orr (a legjobban kiálló rész az arcon, az "ego") a Tipheret, az arc jobb és bal fele (esetenként vörös, az agresszió vagy a jovialis lelkület kifejezője) a Geburah és a Chesed, a jobb és bal szem (teremtő) a Binah és a Chokmah és a harmadik szem (a két szem összeolvadása) a Keter.

Az aura egyes rétegeit, az emberi energiatesteket is hozzárendelhetjük a szefirákhöz. A fizikai test a Malkhuth, az étertest Sekhinah fátyla, ami elválasztja a fizikai síkot a magasabb világoktól, az asztráltest a Yesod, a mentáltest a Hod, a felső asztráltest a Netzah, a felső étertest a Tipheret, a felső mentáltest a Geburah és a kozmikus test a Chesed. Ezek az energiatestek a Test és a Lélek síkjain munkálkodnak. A Szellemi síktól elválasztó réteg a Szakadék, azaz a Daath.

A feljebbi világok ezeknek az energiatesteknek a magasabb síkú megnyilvánulásai. A Binah a mentáltest és a felső mentáltest feletti, a Chokmah pedig a felső asztrális test és a kozmikus test

felett elhelyezkedő réteg. Ezek már a Szellemi síkon hatnak. Az emberek többségének spirituális szintje maximum a Chesed szefiráig ér fel, az efeletti rétegek megismerése a most kezdődő Új korszak feladata.

A Középső Oszlop

A Kabbalista Életfa bal oldali (Szigorúság), és jobb oldali (Kegyelem) oszlopa között található a Középső oszlop.

Ez az oszlop a két pólus közötti egyensúly, a stabilitás, a Jelen (Most) állapota. Öt szefirája a Kether, Daath, Tipheret, Yesod és Malkuth.

A Kether a szellemi és a Malkuth az anyagi sík szefirája. Az energia a Yesod és a Daath kapuin keresztül áramlik. Ahhoz, hogy az áramlás zavartalan legyen, a Yesod-nak tisztának ('üresnek') kell lennie. Ameddig a Yesod elfojtott emlékekkel, megvalósítatlan vágyakkal, félelmekkel van tele, addig az energia áramlása mindig ezeken a 'szűrőkön' keresztül történik, azaz a fel nem dolgozott, nem tudatosított múlt apró darabkái folyamatosan bombázzák az Én-t, arra készítve, hogy megszüntesse az akadályokat, és a tiszta jelen állapotában legyen képes érzékelni és hatni.

A beáramlás a (Ketherből) Daath szefirán keresztül történik, majd végighaladva egy 'emésztési' fázison, a Yesodból (a Malkuth-ra) ürül ki. Ameddig a Yesod zárt, addig mint egy raktár, felhalmoz minden további feldolgozatlan információt, érzelmet, energiát. A kör zárt, a karma hatása érvényesül.

Amikor a Yesod a folyamatos tudatosítás és feldolgozás folytán eléri az üresség állapotát, a beáramlás és a kiáramlás egyensúlyba kerül. azaz a csatorna kitisztul. A Tipheret ebben a csatornában már szabadon mozoghat, hatásokat tehet, akarhat, engedhet és továbbléphet céljának megfelelően. Amikor a Kether és a Malkuth összekapcsolódik, a Tipheret képessé válik a stabilitáshoz szükséges változás követésére, és a(z addigi) karmakörből való kilépésre. A Középső Oszlop átjárhatóvá tételéhez szükséges a lent csoportosuló energia elosztása, feldolgozása. A kezdeti, ráhangolódási időszakban hasznos lehet bizonyos tisztító gyakorlatok elvégzése.

A Középső Oszlop gyakorlata

A Kabbalista kereszt

Képzeld el a fejed felett egy fénylő, fehér energiagömböt. Engedd, hogy beáramoljon egy energianyaláb a fejtetődön (eközben mondd ki: Ateh) keresztül, végig, egészen be a Földbe (Malkuth). (Az energia megteremti a kereszt függőleges szárát.) Összpontosítsd az energiát középen, a szívcsakra tájékán, majd engedd átáramolni a jobb kezeden keresztül kifelé (Ve Geburah), majd a bal kezeden végig (Ve Gedulah). (Létrejön a kereszt vízszintes szára.) A két tenyeredet érintsd össze magad előtt, hogy harmonizáld a két oldalt (Le Olam), majd alakíts ki a keresztből magad körül egy gömböt (Amen). Ateh, Malkuth, Ve Geburah, Ve Gedulah, Le Olam, Amen. -Tiéd az Ország, a Hatalom és a Dicsőség, mindörökké, Amen.

A gyakorlati Kabbala módszerei

"Az egyik fontos értelmezés szerint

a héber Tóra, Törvény a tarot notariqonja;

ez egyben a ThROA, Kapu is."

Aleister Crowley: Thot könyve

A rajnai haszidikus iskola mestere, wormsi Eleazar írásaiban sűrűn előforduló módszer a gematria, ami azon alapul, hogy minden héber betűnek a hangértéke mellett meghatározott számértéke is van, tehát a leírt szavak is számértékkel bírnak. Ha két szónak azonos a számértéke, egymással felcserélhetők, mágikus kapcsolatban vannak egymással. Például az achad (AChD) -egység és az ahebah (AHBH) -szeretet számértéke is 13, tehát a két szó egymással felcserélhető.

A notarikon egy szöveg szavainak kezdőbetűiből alkotott értelmes szó létrehozása vagy egy szó betűiből létrehozott szöveg megalkotásának módszere. A betűk sorrendjét nem lehet megváltoztatni és a szavaknak és szövegeknek tartalmilag is kapcsolatban kell maradniuk egymással.

A temurah a szavak betűinek felcserélése úgy, hogy egy új értelmes szó (anagramma) jöjjön létre.

A zeruph a temurah-val rokon eljárás, melynek lényege, hogy a szavak betűit más betűkkel helyettesítik. Leggyakoribb módszere, mikor a héber ábécé betűit egymás alá írják. A felső sort jobbról balra, az alsót balról jobbra és a szavak betűit az alattuk, vagy felettük lévő betűvel kicserélik.

A héber ábécé

"Nincsen teremtmény,

mely ne ama szent névvel lenne megjelölve,

hogy hírt adjon Arról, aki megteremtette.

És így a jod mindenik teremtmény fejének ősképe,

a két he a jobb és a bal kéz ősképe, a kezek öt-öt ujjával;

a waw pedig a törzs ősképe."

Zóhár

A héber ábécé ismerete mindig fontos részét képezte a kabbalának. A betűk, melyek hozzárendelhetők a szefirákhhoz és az ösvényekhez, hangértékük mellett számértékkel is rendelkeznek. A Keter betűje az Aleph, a Chokmah-é a Beth, a Binah-é a Sin, a Chesed-é a Kaph, a Geburah-é a Daleth, a Tipheret-é a Res, a Netzah-é a Gimel, a Hod-é a Pé, a Yesod-é a Tau és a Malkhuth-é a Mem.

Anyabetűknek nevezik az Aleph-et, a Mem-t és a Sin-t. A négy égtáj jelei a Beth, a Gimel, a Daleth és a Kaph. A felső irány a Pé, az alsó a Res és a közép a Tau. A fennmaradó tizenkét betű a tizenkét hónap és a zodiákus asztrológiai jegyeinek megfelelői.

A Tetragrammaton vagy Sem-he-meforas, isten kimondhatatlan szent neve, amit soha nem írnak le.

Hetvenkét szótagból és 216 betűből áll. Gyakorta az Adonai, Úr szóval helyettesítik, de előfordul, hogy Jahvének vagy Jehovának írják. Ebben az elrendezésben az Apa (Chokmah) betűje a yod (számértéke 10), az Anyáé (Binah) a hé (számértéke 5 mint az öt ujj) és a Fiúé (Chesed, Geburah, Tipheret, Netzah, Hod, Yesod) a vau (számértéke 6 mint a hat szefira). A Tetragrammaton, vagyis a YHVH utolsó hé betűje a Lány vagy Menyasszony (Malkhuth).

Tet (T)	Chet (Ch)	Zayin (Z)	Vav (V/O/L)	He (H)	Dalet (D)	Gimel (G)	Bet (B/V)	Alef (Silent)
Samech (S)	Nun (N)	Nun (N)	Mem (M)	Mem (M)	Lamed (L)	Khaf (Kh)	Kaf (K/Kh)	Yod (Y)
Tav (T/S)	Shin (Sh/S)	Resh (R)	Qof (Q)	Tzade (Tz)	Tzade (Tz)	Fe (F)	Pe (P/F)	Ayin (Silent)

A szefirákat összekötő 22 ösvényhez is hozzárendelhető az ábécé és akár a Tarot 22 nagy arkánuma is.

Az angyalok

*"A menny szellemeinek a mennyben van lakóhelyük,
és a föld szellemeinek, akik a földön születtek,
a földön van lakóhelyük."*

Apokrifek

Az egyes szefiráokban angyalokkal találkozhatunk, akik a közvetítő szerepet játsszák a magasabb- és az alacsonyabb szintű szefirákok, más megközelítés, elnevezés szerint Isten és ember között. A kabbalista meditációkban gyakran kerülhetünk velük tudatosan kapcsolatba, igénybe vehetjük segítségüket, tanácsaikat és tanulhatunk tőlük.

Minden szféra rendelkezik egy istennévvel és tartozik hozzá egy arkangyal. Az egyes istennevek természetesen ugyanannak az erőnek a megnyilvánulásai, csak a különböző szinteken más-más rezgésszintet képviselnek.

A kabbalában a szefirákhhoz rendelt istennevek a következők: *Keter-Eheieh*, *Chokmah-Jah* vagy *Jehovah*, *Binah-Jehovah Elohim*, *Chesed-El*, *Geburah-Elohim Gebor*, *Tipheret-Jehovah Aloah* va *Daath*, *Netzah-Jehovah Tzabaoth*, *Hod-Elohim Tzabaoth*, *Yesod-Shaddai el Chai* és *Malkhuth-Adonai ha Aretz*.

Egy másik forrás szerint: *Keter-Jah*, *Chokmah-Eheieh*, *Binah-Elohim*, *Chesed-El Elion*, *Geburah-Elohim Gibor*, *Tipheret-Jehovah Aloah* va *Daath*, *Netzah-Adonai Tzebaoth*, *Hod-Elohim Tzebaoth*,

Yesod-El Shaddai és Malkhuth-Adonai.

A tíz szefira meditáció útján való bejárása az istennevek ismételtetésével lehetséges. A hang, mint energia alkalmas arra, hogy az ember elérje általa a szféra megérintéséhez szükséges rezgésszintet. Az egyes nevek helyes kiejtése, a hangok megfelelő ideig való rezegtetése olyan változást idéz elő az amúgy semleges energiában, ami az ősi tapasztalatok és megfigyelések szerint szükséges a szférákba lépéshez. A kabbalista művek általában megjelölik a szefirák és az ösvények angyalait is. A velük való kapcsolatfeltétel eszköze szintén a hangmágia, a nevek kiejtése és ismételtetése.

Az angyalok hierarchiája egyes források szerint kilenc régióból tevődik össze (a tizedik az ember), melyek tovább bonthatók Angyali Rendekre (Szeráfok, Kerubok, Trónok) és Angyali Karokra. Az utóbbi csoport is két részre osztható, ezek elnevezése Felső (vagy szoláris) (Uralmak, Fejedelemségek, Hatalmasságok) és Alsó (lunáris) Angyali Karok (Erősségek, Arkangyalok, Főangyalok). (Az Angyali Rendek (más néven a Legfelsőbb Angyali Rendek) első két csoportjának összefoglaló elnevezése az Isteni Sík angyalai.)

Mindenkinek két védőangyala van. Az egyik a Vezető, akinek "személyét" a születés pillanatának Nap foka határozza meg, a másik a Születési Aszcendens angyala, ami 5 fokon belül változik. Az Uraságok magukról választják le a két védőangyalt, akik egyre lejjebb és lejjebb szállnak, hogy az emberrel kapcsolatba kerülhessenek. Visszamenniük csak az általuk "védett" személlyel együtt lehetséges. (A Bukott Felvigyázók, akiket az Apokrif Iratokban található Hénok Könyvéből ismerhetünk, egykor szintén védőangyalok voltak (ld. Szemjasza), akik a történet szerint testet öltöttek, mert megkívánták a földi nőket és "óriásokat" nemzettek velük.)

A kabbalában az egyes szférákhoz tartozó arkangyalok az alábbiak: *Keter-Metatron, Chokmah-Ratziel, Binah-Tzaphkiel, Chesed-Tzadkiel, Geburah-Khamael, Tipheret-Raphael, Netzah-Haniel, Hod-Mikhael, Yesod-Gabriel és Malkhuth-Sandalphon.*

A démoni régió héber neve Seol (A se'ol szó jelentése barlang.), ami megfeleltethető a pokolnak vagy az alvilágnak. A héber sedim elnevezés a démonok egyik fajtájára utal, akik akadályozzák a kabbalistát meditáció közben.

A modern mágikus szemlélet kétféle démont különböztet meg. Az egyik elnevezés, a Tuxur (a szó jelentése "locsogás") a "bukott" angyalokra utal, azokra, akik vállalták a feladatot, hogy állandó akadályokkal megerősítsék azokat a szellemi lényeket (pl. az embert), akik az előző kozmikus korszak végén még nem érték el a megvilágosodást. Velük szemben állnak az angyalok, akiket szintén Tuxur lényeknek nevezhetjük (a név jelentése ebben az esetben "szó"). Ezek a démonok és az angyalok egymástól függenek, csak különböző éberségi állapotuk különbözteti meg őket. Állandóan körbe járnak, hol lesüllyednek, hol felemelkednek, egészen addig, ameddig minden szellemi lény vissza nem tér közéjük. Egymással szemben álló létezésükkel tartják fenn az egyensúlyt.

A démoni lények másik fajtája a Lostur (láng), akik közé az ember is tartozik. A név azokra a lényekre utal, akik még nem érték el a tiszta szellem állapotát, nem angyali lények, de az egyes testetöltések folyamata során -kilépve (ebből) a karmikus körforgásból- elérve majd befejezve utolsó fizikai testetöltésüket, tuxur angyallá, majd a kört végigjárva tuxur démonná (majd újra angyallá stb...) válnak.

A lostur lényeket nevezhetjük általánosságban szellemeknek. Ők teszik -emberi fogalmakkal mérve- élővé a fizikai anyagot azáltal, hogy különféle ásványi, növényi, állati vagy emberi formában inkarnálódnak.

Az alvó tuxur démonok felébresztése mindig a lostur lények feladata, ám erre csak egy magas spirituális szinten álló mágus képes. Minél magasabb spirituális szinten áll egy lostur démon, annál nagyobb ego-val, azaz teljesebb Tipheret-tel rendelkezik. Ez teszi lehetővé, hogy egy mágus, aki a legerősebb lostur lény, uralma alá hajtson (és felébresszen) egy tuxur démont, megmutatva neki az isteni fényt, a ragyogó Tipheret-et. Az embernek a teljességhez természetesen korábban már az angyali lényekkel is kapcsolatba kellett kerülnie, mert csak így képes saját magán keresztül átengedni a fényt.

Egy térbeli Életfán ábrázolva a lostur lények egy vízszintes körpályán (pontosabban egy spirálon, az Életfa egyes síkjain), míg a tuxur lények egy függőleges pályán (a Fa oszlopain) mozognak. Ha egy lostur lény elvégezte egy inkarnációra vállalt feladatát, a Daath-on (halál) lép egyel magasabb szintre a vízszintes spirálon. Amikor az összes fizikai tanulnivalóval végzett, szintén a Daath-on lép át a vízszintes körforgásból a függőlegesbe, és a legalacsonyabb szintű tuxur angyalként folytatja tevékenységét. A két, egymásra merőleges körpálya a folytonos mozgás következtében egy gömbfelületté (egy hatalmas Életfa egyik szefirájává) áll össze.

Visszajutás

"Csak mikor megéljük a Törvényt,

akkor terjed ki ez a töredék

az eszme teljes végtelenségébe."

Frater Achad: Átlépés a Régi Eon-ból az Új-ba.

A Jákob álmában megjelenő lajtorja, ami összeköti a földet és a mennyországot, nem csak az angyalok földre szállásának eszköze. Az Életfa megmászása a magasabb szintű világok megismerése által visszajuttatja az embert a szellemi síkra. A gilgulim újabb és újabb ciklusai elvezetnek a megvilágosodáshoz és a Daath-on való minden átlépés közelebb hozza hozzánk Istent.

Az Életfa ábráját megfigyelve észrevehető, hogy a tükröződő Tipheret-et véve Keter-nek, újabb fa építhető fel, majd még alsóbb szintekre jutva ennek a Tipheret-jéből mégegy, majd lejjebb mégegy. Ami számunkra Keter-nek, azaz Istennek látszik, az maga a Fény forrása, azaz egy nálunk "nagyobb", magasabb szintű Ego megjelenése. Ebből adódóan a legmagasabban lévő Keter is "csak" Tipheret-je egy feljebbi Életfának.

A Keter az Isteni Ego. Alapállapotában ez a sugárzó Fény, ám összeszűkülve maga az Ősakarát. A Tipheret az emberi ego. Ez is sugárzik, és összesűrűsödve, egy pontra koncentrálva létrehozza az akaratot. Felfelé haladva ez a legjobban a Geburah szefirában érzékelhető.

Tökéletes állapotban csak Középső Oszlop van, az összes többi szefira csupán kilengés, az ego félelmének elszabadulása. Az ember visszajutásának első lépcsőfoka, hogy kiteljesedett ego-t, Tipheret-et hozzon létre. Ez első lépésben a Yesod, azaz a tudatalatti és a félelmek megértése által megy végbe. A Hod és a Netzah, a gondolatok és az érzések megértése, tudatosítása után mindezek bekerülnek a Tipheret-be, hogy ezáltal kiteljesítsék azt.

Ezzel egyidőben az alsóbb szefirák "kiürülnek", tehát a Netzah-ból feljebbjutunk a Chesed világába, a Hod-ból pedig a Geburah-ba. Az egyre teljesebbé váló Tipheret, azaz az igazi személyiség kezdi megismerni önmagát, és készen áll, hogy kipróbálja akarátát a többi ego-n.

Ekkor jut a Geburah szintjére, ahol megkezdzi a végső harcot. A megmérettetés után az ego

rádöbben, hogy harmóniátlan, kiegyensúlyozást keres, megtanulja a kegyelmet és a türelmet, miáltal a Chesed-be kerül, vagyis önmaga és mások tanítójává válik.

A Lélek szintje egyre jobban kiürül, a Chesed felkerül a Chokhmah-ba, a kegyelem bölcsességgé válik, a Geburah pedig a Binah-ban ölt teste, és az erőből megértés lesz.

Ez természetesen csak sorozatos "halálokkal", beavatásokkal mehet végbe. Ahogyan lassan lebbenek fel a Daath fátylai, úgy ürül ki a Lélek szintje, átadva helyét a Szellemnek, a felső hármasságnak. Sekhina fátyla fellebben, a tükör kezdi megmutatni az igazi valóságot.

Ameddig a Tipheret a Mindent tartja kordában azzal, hogy falakat épít maga köré, addig a Keter a Semmit igyekszik bezárni az ego falai mögé. Ahhoz, hogy ide feljuthassunk, el kell engednünk a Mindent, a Tipheret-et, és visszafelé kell haladnunk a "szülőcsatornán", vagyis a Daath-on. A Daath nem szefira, inkább egy végtelen kapu. Ebbe benézve megláthatjuk az Isteni Fényt, vagyis a Keter szétáradó ego-ját. Feljutva a Keter-be, -ami számunkra az Isten- egyre közelebb kerülünk a Semmihez, a feloldódáshoz.

A Tipheret olyan, mint egy nagy, sugárzó gömb. A kiteljesedett személyiség hatásokat tesz, és bármivé képes válni. Az ego a Keter-be érve egyre kevesebb hatást tesz. A gömb már nem a Mindent, hanem a Semmit korlátozza, már nem harcol, mint a fejlődő Tipheret, csupán egyetlen feladata van, a Létezés.

Összesűrűsödve, az akarata által bármikor képessé válik arra, hogy hatásokat tegyen, de ez csak akkor következik be, ha valami megérinti, eléri gömbjének felszínét. Amikor ez bekövetkezik, akkor a Keter (vagy Isten) hatásokat tesz, bár ez egyetlen célja, azaz saját (Ego) Létezése ellen van.

Amikor a Keter-t -ami mint láthattuk, csak Isten Tipheret-je, vagyis egoja- valami megérinti, megbolygatja ezt a tiszta Létezést, és arra kényszeríti, hogy hatásokat tegyen. Keter (a Tipheret-hez hasonlóan) figyelmezteti a feltörekvő ego-t, hogy Ő maga nem Isten, csak annak része, az Isten "mögötte" vagy "felette" keresendő. Megmutatja a középpontjában, a "hasán" (Tipheret-napfonatesakra-ego) lévő "lyukat", azaz a Daath-ot, amin keresztül meg lehet látni az újabb Isteni Fényt. Ez szintén egy Keter, amihez eljutva kiderül, hogy ez is csak valakinek az ego-ja, ami majd szintén mutat egy Daath-ot, és így tovább. Ebből a végtelen szülőcsatornából csak egyvalami szakíthat ki, az akarat, ami felismeri a Most-ot.

Csak az érheti el ezt a szintet, aki már nem harcol. Alacsonyabb spirituális szinten az ego-k harcban állnak egymással, még nem teljes Tipheret-ek, még igazolásra van szükségük ahhoz, hogy tisztában legyenek saját létezésükkel. Még le kell győzniük félelmeiket, ami örökös kilengésre készíti őket.

Amelyik ego már nem harcol, rájön arra, hogy minden cselekedetével tanít, példát mutat. Minden tette arra szolgál, hogy mások se harcoljanak. Ő maga soha nem bocsátkozik harcba, hanem a Középső Oszlopon marad.

Vegyünk példának egy erdőt. A legöregebb, spirituálisan legfejlettebb fa (fejlett egoval, vagyis Tipheret-tel) már kapcsolatba került saját Istenével, azaz a Keter-rel, amit számára a Nap jelent. A többi, fiatalabb fa hozzá szeretne hasonlítani, vagyis nagy, erős és fejlett fává akar válni. Az Öreg Tipheret-jét, azaz ego-ját követik, ám az megmutatja nekik, hogy nem ő az Isten, hanem a Nap.

A fiatal fák átnéznek az öregebb fa által mutatott Daath-on, és meglátják a célt, azaz saját Keter-jüket. Harcolni kezdenek egymással (Geburah), azért, hogy elérjék a Napot. Fiatalként mindenki harcol, mert nem látja a fényt, és az életöszton arra készíti, nője túl a többit. Az Öreggel már nem tudnak küzdeni, ő már "csak" létezik. Amelyik fa ezt észreveszi, az követi a példáját, rádöbben, hogy neki sem harcolnia kell.

Ekkor már tanítást (Chesed) vár az Öregtől, aki létezésével példát mutatott neki. A fiatalabb fa hozzá hasonlóvá akar válni. A tanítást az öreg fa csak akkor és annak fogja megadni, aki már elérte azt a határt amit ő az egojával kijelölt. Amelyik fa megérinti a gömbjét, annak leadogatja azokat az

információkat, amik ahhoz kellene, hogy a fiatalabb fa is elérje egyszer a Napot, vagyis Istent.

Arra szólítja fel tanítványait, ne harcoljanak tovább ők sem, hanem mutassanak példát Létezésükkel. Az Óreg megértette, hogy össze kell fogniuk azért, hogy elérjék a Napot, mert csak együtt, összeolvadva érhetik el. Ezért engedi, hogy megzavarják a Létezésben, mert ráébred, ha leadogatja nekik a Nap-ot (Istent), vagyis ha tanítja azokat akik már tudnak kérdezni tőle, hamarabb eléri a tiszta Létezést, ugyanis nem lesz többé senki aki meg tudja zavarni ebben az (egyre szűkülő) állapotban.

A megsemmisülés, feloldódás az egyetlen, ami által ki lehet lépni a körforgásból. Amikor az összeolvadás megtörténik, két ego egyé válik. Amint a Föld összes ego-ja egy szintre kerül, tehát egyik sem harcol (Geburah) és egyiknek sem kell tanítania (Chesed) -csak Létezik- összeolvadnak a Földdel és egyetlen ego-vá válnak mindannyian. A Föld (Malkhuth) a Yesod-dal (Hold) együtt Tipheret-té válik, "belezuhan" a Napba, azaz két újabb ego összeolvad. Ekkor már mint Egy törekszenek arra hogy egy magasabb szintű ego-hoz hasonlítsanak.

Az ősi időkben a Napot mint meghaló és újjászülető Istent tisztelték. Azóta az ember sokat fejlődött, felismerte azt, hogy nem a Nap az ami felkel és lenyugszik, csak a Föld forgása engedi egyszer látni és máskor nem látni a Fényt.

E régebbi korszakban még nem nyílt módja az embernek felismerni saját Tipheret-jét, a Napban nem önmagát, hanem Istent látta. Most érkezett el az idő arra, hogy felismerjük, a Nap örökös ragyogását és magunkban is létrehozzuk a tökéletességet.

Ha a Földről tekintünk a Nap felé azt Istennek, Keter-nek láthatjuk, ám éjszaka kell ahhoz, hogy észrevegyük a többi csillagot, amik szintén ott ragyognak az égbolton. Ezek az újabb Napok -mint hatalmas ego-k- mind összeolvadásra várnak.

A Nap nem akar harcolni, már az összeolvadásra vár. Ahhoz, hogy mindenkit magába fogadhasson vagy mindenkire hatni tudjon egyre nagyobbá kell válnia. Ki kell tolnia ego-határait azért, hogy távortartson minket magától és szabadon létezessen, ami azt eredményezi, hogy Fényessége egyre növekszik, és mi csodáljuk mint Keter-t és hozzá hasonlóvá akarunk válni.

Harcolni akarunk vele, vagy tanítást (példát) várunk tőle, hogy összeolvadhassunk, ám ezzel mindig megzavarjuk a Létezését. Tanítania kell bennünket, hogy egyszer összefoghassunk és küzdhessünk együtt egy nagyobb ego ellen, az ellen akit a Nap "hasán" lévő lyukban láthatunk meg először, és akit majd szintén zavarni fogunk a Létezésben.

A Binah megértése által felismerjük a Chokmah szefirát. Az Én vagyok a Föld (test), Én vagyok Minden (ego) állapotából a Binah éjszakája döbrent rá arra, hogy van rajtunk kívül más is és megjelenik a Nem Én (újabb ego-k). Felismerjük, hogy a Nap (ego) nem Isten és a Föld (test) nem a Minden. Elfogadjuk mások létezését, nem harcolunk többé.

Helyére tesszük a Napot a Tipheret-be, a Földet a Malkhuth-ba és máris feljebb léptünk. A Daath egy újabb fátyla lebbent fel a szemünk elől és megjelent előttünk egy újabb elérendő Keter.

Kabbalah, az önmegismerés eszköze

A modern Kabbalah már nem elsősorban az ősi szövegek tanulmányozására, a gematriára, notarikonra, és a héber ábécére helyezi a hangsúlyt. Sokaknak ezek a technikák, módszerek segítenek megérteni a kabbalisták gondolkodásmódját, ám önmagukhoz nem kerülnek közelebb, mivel hiányzik magá a gyakorlat a mindennapi életben.

Az Életfa tanulmányozása, a tarot lapjainak az ösvényekkel való összefüggései, az isten és angyalnevek ismételtetése sem mindig vezet eredményre, hiszen az információ bármilyen technikával elérhető, de ha nincs mögötte megértés, azaz a beérkező adatok rendszerezése, kiválogatása, akkor a tanuló képtelen továbblépni, azaz az energiát beépíteni a mindennapi életébe.

Az Életfa elsősorban térkép, ami megmutatja, hol helyezkedünk el a valóságban, milyen utakat használhatunk a továbblépéshez, mi az, amit éppen ki kell egyenlítettünk ahhoz, hogy harmóniában legyünk a külső valósággal. A gyakorlatban felfogható akár egy polcrendszernek is, ami segít abban, hogy a beérkező információkat a megfelelő helyre tegyük, és azokhoz mindig hozzáférjünk. Ez a rend, a Hod szefira, vagyis maga a 'könyvtár'. Bővíthetjük olvasással, beszélgetéssel, de akár tv nézéssel is, hiszen ha valamit tudatosan megfogalmazunk magunkban a beérkező energiából, már az igény is megjelenik arra, hogy ezek az adatok bármikor hozzáférhetőek legyenek számunkra. A legjobb módszer ezek rendben tartására, ha az eddig tanultakhoz viszonyítva megállapítjuk, az adott téma melyik szefira megnyilvánulása.

Nem csak a saját életünkben, kapcsolatainkban, hanem pl. egy film megnézésekor, vagy egy könyv elolvasásakor is megismerhetünk jellemeket, élethelyzeteket, amiket megítélünk, azaz önmagunkhoz viszonyítjuk. Ez a viszonyítás a Geburah szefira, amikor eldöntjük, hogy az adott személy (szereplő), akivel kapcsolatba kerültünk, hozzánk viszonyítva hogyan reagál le bizonyos élethelyzeteket. Ezzel gyakorlatilag vagy kizárjuk, vagy beengedjük a határainkon belülré. Aki/ami tetszik, azt 'jó'nak', azaz megtartandónak, követendőnek fogadjuk el, ami nem tetszik, azt 'rossznak', vagy megváltoztatandónak tartjuk.

A tudatosítás első lépéseként meg kell vizsgálnunk azokat a dolgokat, amiket rossznak, undorítóknak, idegennek, félelmetesnek nevezünk. Ezek a Yesod szefirában találhatóak, az álmokkal, vágyakkal, reményekkel együtt. A Yesod olyan, mint egy nyílás a tudaton, egy Kapu, ahonnan folyamatosan áramlik az energia. A képzetlen tudat ezeket ösztönösen fogadja, sokszor rémisztőnek, vagy akár varázslatosnak, titokzatosnak, megismerhetetlennek találja. A Geburah ekkor még ösztönösen működik, azaz elzárja, kirekeszti azokat az információkat, amiket a Hod még nem képes feldolgozni.

A nem tudatosított Hod passzivitása folytán a Netzah, lép működésbe, azaz elfogadja az aktív szerepet. A tudat védekező mechanizmusa, menekülése a valóság elől arra készíti, hogy ösztönösen próbáljon ki élethelyzeteket, szerepeket, feldolgozandó érzéseket keltve ezáltal. Amikor ezek az érzéshullámok eléri a Hod-ot, az bekapcsol, 'felébred', és aktivizálja a Geburah-t is, aki vagy visszafordul, azaz a Netzah-ba menekül, vagy figyelmét az útra fordítva életre kelti a Chesed-et, azaz a Figyelőt.

A Chesed kívülről szemléli önmagát, az adatokat továbbítva az immár passzív Geburah felé. A passzív Geburah megszüri ezeket, majd azt, ami tiszta, átengedi magán a Hod-ba. Az itt rendszerezett információ ekkor már a Chesed felügyelete mellett a Netzah rendelkezésére áll, azaz gyakorlattá, vagyis magává az Életté alakul át.

A Yesod-ból folyamatosan áramló energia megtette első körét a személyiség magja, a Tipheret körül. A Tipheret attól válik középponttá, hogy a tudat fixálja, azaz megismeri a határait. Ha a tudat pl. a Hod-ot tartja a saját középpontjának, azaz személyisége magjának, akkor az 'eredeti' Tipheret

az ő számára Cheseddé válik, vagyis az egész Életfa eltolódik, legalábbis annak szemszögéből, aki tudja, hogy az, amit a másik Tipheret-nek lát, az csupán a Hod.

Ez az ítélet azonban csak magasabb szintről nézve mehet végbe, mivel a Geburah tetszik, nem tetszik 'játéka' már kevés az 'igazság' eldöntéséhez. A Tipheret-nek fel kell nőnie ahhoz, hogy már ne egy fix pont legyen, ami körül a világ változik, hanem maga a változás állandósága, a Kether.

A Binah tudása az Én és a Nem-Én különvalóságának felismerése, és a viszonyítás. Rendelkezésre áll a Hod 'könyvtára' és a Geburah ereje, ami megtartja azt a falat, ami az Én-t védi azoktól a hatásoktól, amikre még nincs felkészülve. Vele szemben helyezkedik el a Chokmah, az a szefira, ami megmutatja az összes Létező egységét azáltal, hogy minden csak önmaga részeként létezik számára. Segítségére van a Chesed szeretete és a Netzah életösztöne.

A Chokmah befelé néz, azon belülre, amit a Geburah határol, a Binah kifelé, arra, amit a Chesed, mint Figyelő megmutat számára. A Netzah cselekvése a Binah folyamatos tudatának megnyilvánulása, a Chokmah egységében pedig a Hod tartja fenn a rendet.

A felső szefirák elérése és tudatosítása adja meg az alapot arra, hogy a Ketherben élő tudat, újonnan felfedezett eszközei segítségével felismerje a valóságot. Természetesen az ő Életfája is el van tolvadva valamelyik irányba, valaki máshoz viszonyítva, de ennek folyamatosan tudatában van, és egyre inkább a Jelenben létezésével képes ezt szinte azonnal korrigálni. Így többé már nem egy merev rendszer, hanem egy folyton mozgásban lévő, mégis stabil, harmonikus személyiség, aki tudatában van a külvilág (Nem-Én) által hozzá (Én) beérkező ingereknek, és azok minőségének és intenzitásának megfelelően képes reagálni. Egy aktív energiára (akarat) képes egy passzívvá (engedés) válaszolni, és tudja, mikor van hely (azaz amikor más enged) számára akarni.

A Daath a Yesod tükrörképe, amikor szembenéznek, önmagukat látják a másikban. Ameddig a Yesod ösztönös kiáradása tart, addig a Daath kapuja zárva van. A Yesod folyamatos tisztulása azonban réseket nyit a tükröképen, ami ízelítőt ad a jelen valóságából. A tükör ablakká, majd végül ajtóvá válik. A személyiség átrendeződése és harmonizálódása fixálja a középpontot, azaz létrejön az Én, ami szintén feltétele a kapun való átlépésnek.

A nem tudatosított Yesod olyan, mint egy seb, amiből folyik az átéletlen 'múlt'. Ahhoz, hogy ezek mind megtalálják helyüket a jelenben, jelenné kell válniuk nekik is. Ahogy a személyiség tudatosítja ezeket a maradványokat, képes átélni azokat a maguk teljességében, ezáltal 'könnyebbé' válik, nem cipeli magával a terheket. Felkészül arra, hogy egy magasabb szintre lépjen, elhagyja azt a karmakört, ami már nem tartalmaz számára új feladatot.

A fixált, felépített Én-re új feladatok várnak az átlépés után. A felső szefirák ismeretében letekinthez önmagára, így felismeri azokat a hibákat, amiket letről nem volt képes érzékelni. Amikor ezeket tudatosítja (Binah), értelmezi az Én fogalmát, és visszatér, hogy újraalkossa azt. Az újraalkotás már nem jár újabb büntudattal, hiszen az Én tudja, hogy kezdetben szüksége volt megfognia a Középpontját ahhoz, hogy felkapaszkodhasson, de most (mivel személyisége kibővült) az a fogás már nem tartható fenn többé.

Ehhez el kell engednie a régi énképét, hogy helyet teremtsen az újnak. A régi énkép elengedése (mint bármiféle elengedés) félelmet idézhet elő, hiszen a személyiség úgy érezheti, énje megsemmisül. Ha sikerül ezen a szakaszon túljutnia, egyre magabiztosabbá válik, hiszen tapasztalata és emléke lesz arról, hogy a Kapun átlépve ('halál') újra megtalálja önmagát ('születés').

Ezután már minden újabb átlépés természetesebbé, félelemmentesebbé válik, vagyis a személyiség megtanulja a halált, és a Kether Malkuth-tá válik.

A Kabbalah és a világekorszakok

A hinduk teremtő istene, Brahma egy teremtési impulzusát egy Aranykor követi, majd ennek szellemisége alábbszáll, ami után egy Ezüst-, egy Érc- majd egy Vaskor következik. A négy nagy korszakot együttesen mahajugának nevezik. Ennek időtartama 12.000 isteni év, ami 4.320.000 emberi évnél felel meg. Földre vetítve ezeket a korszakokat jugákat különíthetünk el. A négy juga, az Aranykor, az Ezüstkor, a Bronz vagy Érckor és a Vaskor együttesen körülbelül 12.000 földi évet tesznek ki. A Nap 2.160 év alatt megy át egy állatövi jegyen, egy juga időtartama kétszer ennyi, azaz 4.320 emberi év. A Kali juga a Vaskor, a Dvapara juga az Érckor (Bronzkor), a Treta juga az Ezüstkor és a Krota juga az Aranykor elnevezése. Minden korszak két állatövi jegyet foglal magába. A jelenlegi korszak a Kali juga, azaz a Vaskor a Halak és a Vízöntő korszaka. Az emberiség most lépett be a Vízöntő korába, az Új Aion-ba mely majd átvezeti a Daath-on, és megmutatja a Binah szefírat.

A mágusok körében sokat emlegetett atlantiszi Aranykor jellemzője, a fejlett mágikus kultúra volt. Minden utána következő korszak csak ennek mágikus lenyomatát őrizte. Most érkezett el az idő arra, hogy a mágia újra előtérbe kerüljön, mert a mai korszak embere számára már nincs más lehetőség a fejlődésre. Az anyagi, fizikai gondolkodás kevésbé vált.

A huszadik század végén, azaz a Vízöntő korszak kezdetén, elérkezett az idő, hogy az ember átértékelje a mágiával, a hermetikus tanításokkal és a vallásokkal kapcsolatos nézeteit. Az eddigi korszakok mindegyike "megteremtette" a maga számára a papokat, mágusokat és a vallásokat, amik most hirtelen mintha ömlesztve árasztanak el a világot. Ahhoz, hogy megértsük ennek a hirtelen jött "megvilágosodásnak" az okát, meg kell ismerkednünk néhány alapfogalommal.

Az egyes világekorszakok a földre vetítve kb. 2160 évet ölelnek fel. A Kos korszak, azaz a Jézus születésekor véget érő időszak jellemzői a véráldozatok, és a mostanában lezáruló Halak korszak misztikus, kicsit ködös mártíromsága a jelen korszakban is fellelhető. Mostanra már rengeteg út áll rendelkezésünkre, hogy elérjük a spirituális fejlettség magasabb fokát, de mégsem mindegy, ki melyiket választja.

Egyes vallások, szekták hittérítése sok ember számára teszi egyértelművé, az egyetlen, igaz tanítás létjogosultságát, ez azonban még a Halak korszak lenyomata. A sátánisták véres rítusai is őrzik egy régi (Kos) időszakban helyes, az akkori kor emberének spirituális fejlettségéhez legközelebb álló hit tanításait, persze modernizált változatban, keresztényellenes tanításokkal kombinálva. Gondoljunk csak az ókori kelták emberáldozataira. Az ő papjaik csak bűnözőket és hadifoglyokat áldoztak a vérre szomjazó istenek kiengesztelésére, és valljuk meg, a híres római gladiátorküzdelmek sem szívderítőek a maiak számára.

Mindig voltak a fejlettebb emberek számára idejétmúlnak tűnő nézetek, amikre a lemaradottaknak még igencsak szükségük volt, hogy bepótolják azt, amit a megfelelő időben nem tudtak megérteni, megtanulni. A Kos korszak jellege a fentiekből kifolyólag egyértelművé teszi a harciasabb, tűzzel-vassal, törvények betartásával térítő vallások létét. Ezeket nevezzük a Törvény vallásainak. Ide sorolhatjuk a Hinduizmust (bizonyos marga-k követése), a Hinayana Buddhizmust (a Négy Nemes Igazság és a Nemes Nyolcérű Ösvény betartása), a Kínai Univerzizmust (a Tao, azaz a Világtörvény betartása). A Judaizmus és az Iszlám már átmenetnek számít a két korszak között. Mindkettő alapját a törvény képezi, de nem a tanítók segítő útmutatásai, hanem próféták (a Messiás és Mohamed) kegye is segíti a továbbjutást.

A Halak korszak békésebbnek látszó rendszereket termelt ki az emberek számára, egy megváltó kegyelme révén, nem önerőből juttatta tovább a keresőket. A Kegyelem vallásai közül Európában elsősorban a kereszténység játszotta a legnagyobb szerepet (Jézus szenvedései által), máshol a Mahayana Buddhizmus (Buddha segítségével) vagy a Shiíta Iszlám (az Imám visszatéréseivel).

A Vízöntő korszak embere számára nyilvánvaló, hogy minden út akkor helyes, ha harmóniában van használójával, azaz a "vándorral". A jelenlegi világkorszakban nem lesz egy uralkodó tanítás, vagy egy próféta akinek a kegyelme révén elérhetjük az üdvösséget. Az anyagba süllyedés és a látszat-ego olyan méreteket öltött, hogy mostanra már minden embernek a maga "megváltójává" kell válnia. Azok, akik a korszak elején megtanulják a kor "üzenetét" megalapozzák a többi ember számára az utakat, melyek közül az alacsonyabb fejlettségi szinten álló társaik -esetleg egy későbbi inkarnációjukban- választhatnak.

Fontos lépcsőfok a kor üzenetének megértésében a tolerancia, az egyes hitek, nézetek elfogadása. Az az ember, aki megérti, hogy minden ember más, megérti azt is, miért van szükség a világban különféle vallásokra, esetleg a szélsőséges nézeteket valló sátánista egyházakra. A Kos korszak ma élő embere még nem tudja, amit a többség már megtapasztalt, ám neki is magának kell ráatalálnia az útra. Azok, akiknek már nincs szükségünk erre a tapasztalásra, mert "emlékeznek rá", nem ezt az utat fogják választani, ám elfogadják annak jelenlétét, mivel az elősegíti azok fejlődését, akiknek esetleg még azt kell megtanulniuk, hogyan győzzék le magukban az "ördögöt".

A jó és a rossz a felsőbb (kozmoszabb, Istenhez közelebb álló) síkokon nem különül el ennyire, ez az alsóbb síkok sajátossága. Amit mi rossznak tartunk (társadalmi, családi szokásokra építve, a tanultak alapján), az magasabb szinten nem feltétlenül elítélhető. A fentiek egy egyszerű példával esetleg világosabbá tehetők. Egy rohanó üzletember autóbalesetet szenved és eltöri a lábát. Ez általában balszerencsének (az üzletember szerint valószínűleg anyagi kárnak is) tekinthető. A Karmát ismerve ez azonban nem egyértelműen probléma. Az üzletember nem ért rá orvoshoz járni, rohant, csak az anyagi síkon elérhető "boldogság" és eredmények érdekelték. Lehet, hogy az örökös hajsza és stressz (a meg nem oldott feladatok súlya) már olyan mértékben veszélyeztette, hogy ha a baleset miatt nem kényszerül pár hónap pihenésre, valószínűleg egy szívinfarktus végez vele. Ebben az esetben nem tudta volna megtanulni azt ami a feladata, a balesettel azonban kapott még egy esélyt arra, hogy végiggondolja az életét. Sok példát találhat mindenki a környezetében arra, hogy súlyos betegségből felépült emberek hogyan fordultak bizonyos (saját magukhoz legközelebb álló) szellemi utak felé.

A másik pólus, vagyis a túlzottan "jó", mindenkit szerető és elfogadó csoportok a felszín alatt esetleg olyan gyengeségeket mutathatnak, melyek kegyetlenebbé, rosszabbá tehetik őket az ártatlan macskák gyilkolászásával szórakozó sátánistáknál. A kereszténység középkori boszorkányüldözései és a jelenleg is fennálló merevség, a hatalmat féltő papság korlátozásai, vagy az egyes szekták viselt dolgai jó példák erre.

A Vízöntő kor embere nem a végletekre, hanem harmóniára törekszik. Elfogad minden irányzatot, minden embert és élőlényt, mert tisztában van azzal, hogy mindennek van helye és szerepe a világban. Nem akar kényszeresen "szeretni", de saját fejlődésével egyre jobban megérti a kozmikus szeretet lényegét. Nem akar téríteni, mert tisztában van azzal, hogy minden irányzatra szükség van, mivel az egyén került előtérbe, és az egyén szabad választással rendelkezik. Elsősorban a saját személyiségét, ha úgy tetszik igazi egóját kell kifejlesztenie, pontosabban felismernie ahhoz, hogy ezt az egót megszüntethesse. Az átlagember látszat-egója, mivel nem élő, nem irányított és uralt, még fel sem oldható.

A New Age irányzatokkal most ismerkedők legfontosabb feladata, hogy megfelelő tanítót találjanak maguknak. Sok olyan ember él és tevékenykedik jelenleg, akik az atlantiszi tudás hordozói, ők már az Aranykorban is értették és használták a mágiát. Ezt persze ránézésre elég nehéz eldöntenie annak, aki még nem tudja, mi a feladata, ha tudná, már nem kellene fizikai mester mellett tanulnia. Legfontosabb, hogy az ember magáénak érezze azt a tudást, aminek birtokába jut, és megbízzon a mesterében. Természetesen a bizalmon nem a vakhit értendő, hiszen minden ember egyéni és önálló akarattal kell hogy rendelkezzen. Az alapok megtanulása után elsősorban arra kell törekednie, hogy megfelelően nyitott legyen, de értékelje az információt, és megtanulja különválasztani a neki szóló és az őt egyelőre meghaladó, vagy már ismert tanításokat.

A tudás egyetemes, nem egy torta amiből egyre nagyobb szeleteket hasíthatunk ki. A tudás az

őskorban is és most is ugyanolyan, egyedül az ember spirituális fejlettsége határozza meg, mennyit láthat meg vagy be belőle. Az igazi hermetikuskok soha nem azért fátyolozták el a tudást, mert irigyelték a többiektől. Az átlagember azért nem fért hozzá, mert még nem voltak "szavai" azokat értelmezni, befogadni.

Sokan vannak most olyanok, akiknek már csak emlékezniük kell a tudásra. Az ő dolguk előbb utóbb szintén a tanítás lesz. A Vízöntő korban mindenki azt tanítja amit már tud, és olyanoknak adja át ismereteit, akiknek éppen órá van szükségük.

Csak az alsóbb síkokon látszik különbség az emberek között. Egyik sem jobb vagy rosszabb a másiknál, a társadalom szempontjából "legutolsó" gyilkosnak is szerepe van a világban, így a tudás sem tesz hatalmasabbá valakit a többiekénél. Mindenki akkor cselekszik helyesen, ha azon a helyen tevékenykedik, ahol a leghasznosabb (persze nem feltétlenül a fizikai fogalmaink szerint értve). Ahhoz, hogy ezt valaki felismerje, saját karmáját megértse, sok tanulásra van szükség.

Mindenki csak akkor ismeri igazán a világot és a benne élő lényeket, ha előbb saját magát megismerte. Egyetlen orvos sem gyógyíthatna amíg beteg, egy tanító sem taníthatna úgy, hogy nem tud megfelelő példát mutatni tanítványainak. Ez nem azt jelenti, hogy neki már istennek kellene lennie, természetesen vannak/lehetnek problémái (mert még ő is a fizikai síkon él), de azokat tudatosan oldja meg. Nem maradnak benne elfojtások és félelmek, amiket esetleg kivetít a környezetére, súlyos károkat okozva ezzel tanítványai fejlődésében. Magasabb szintről nézve azért ez sem elítélendő, hiszen nem a mester választ tanítványt, ő csak éli az életét, akinek ez megfelelő példa az követi, akinek nem, az más utat keres magának.

Természetesen vannak a világban olyanok, akik megfelelő ismeretek nélkül próbálnak meg tanítani. Rájuk is szükség van, mert akik hozzájuk fordulnak, esetleg éppen azt tanulják, hogyan ismerjék fel a magasabb igazságokat, hogyan ne hagyják elrontani a karmájukat. E nélkül az ember nélkül nem lenne módjuk felismerni, mit nem kell/szabad tenniük. Persze ezek jóval bonyolultabb dolgok, mintsem egy mondattal elintézhethetnénk az emberek sorsát, de a példa kedvéért, leegyszerűsítve segíthetnek megérteni az eddig elmondottakat.

Aki mágiával (vagy valamiféle szellemi úttal) foglalkozik, előbb utóbb eljut odáig, amikor már nem csak különcként tartanak, hanem egyszerűen nem értenék az emberek ha mindenkinek tanítani próbálna. Minél "feljebbről" látja egy mágus a dolgokat, annál nehezebb leadogatnia azt azoknak, akik alacsonyabb szintről nézik a világot. A tanítónak azzal kell foglalkoznia, hogy ha már sikerült bizonyos fokig elszakadnia az alsóbb síkuktól, ne essen az "elszállás" hibájába, ne felejtse el, még itt (is) él, de tanuljon meg hallgatni is. A kényszeres közlési vágy valamiféle hibára, esetleg kisebbségi komplexusra hívhatja fel a figyelmet, amit sürgősen orvosolnia kell. A túlzott titokzatoskodás és a misztikus köd sem feltétlenül a tudás jele, sőt sok esetben az ismeretek hiányára utalhat.

A Vízöntő kor egyetlen törvénye a harmónia vagyis a középút betartása, ennek egyik lehetséges útja a Kabbala Középső oszlopának megismerése és a Tipheret (ego) felépítése.

Az idő és a tér

Minden létező anyag összesűrűsödött Tipheret-ekből áll. Minél sűrűbb, fizikaibb anyagról beszélünk, annál több ego tartózkodik egy helyen. A teret ez a sűrűség hozza létre, újabb és újabb síkokat, rétegeket alkotva. Egy tudatos, fénylő Tipheret-gömb, azaz egy "gondolat" köré csoportosult (hozzá képest) nem tudatos Tipheret-ek hozzák létre a testet, természetesen nem csak a fizikait.

Az élővilágban egy rendszert összefogó tudat is rengeteg sejtből áll. A sejtek, mint apró Tipheret gömbök, melyek önmagukban is több részre oszthatók, szövetekké, szervekké, szervrendszerekké

és szervezetté állnak össze. Az emberi és az összes többi lény azt mondja "Én vagyok", ám ezzel egyidőben több millió másik ego-t tartalmaz esetleg tudtán kívül. Minél inkább tudatában van saját testének, felépítésének, energiarendszerének, annál inkább birtokolja, uralja azt. A tudatosítás után már kiterjesztheti határait, növelheti az általa birtokolható (befogadható) terület nagyságát.

Az összes létező, legyen az kő, növény, állat, ember vagy bármi más, csupán a leghatalmasabb teremtett lény (Metatron) sejtjei, melyek párokat, családokat, népeket, naprendszereket, galaxisokat hoznak létre. Ez az "Én" megszámlálhatatlan tudatot birtokol (vagyis vonz saját fénye köré), úgy, hogy azok nagy része csekély mértékben van tudatában létezésének az "Egyhez" képest.

Két Tipheret összeolvadásának folyamatát két egymáshoz érő gömbbel lehet ábrázolni. A gömb felszínén élők fejlettebbek, jobban érzékelik a fényt, míg a közepén élők sötétségben élnek. A találkozás során a két Tipheret különbözőségei lassanként megszűnnek, egészen addig ameddig végképp egyé nem válnak. Az egyik Én (sok tudat együttese) kapcsolatba kerül a másik Énnel. Ahol a két gömb összeér, zavar keletkezik, az eddigi fény sötétséggé válik. A gömb (sok kis ego-sejt egy Éntudattal) sötétbe borult részén "élő" Tipheret találkozik egy idegen Tipheret-tel, ez a találkozás hozza létre a közös Yesod-ot, a félelmet.

A két (eddig homogén) gömb már a végtelen jelére hasonlít, majd a vonzás hatására (vagy a félelem miatt kialakuló elszakadás igénye miatt) két csúcsával egymáshoz érő cseppet formáz. Az eddigi harmónia megszűnik, az elrendeződött Tipheret-ek nagy része -az ütközéshez közelebbiek- a találkozási pont felé csúsznak, és tömeget (azaz sűrűbb anyagot, és életteret) hoznak létre. A két Tipheret "sejtjei" között megkezdődik a helycsere. A folyamat egészen addig tart, ameddig minden sejt megismeri mindkét gömböt. Ekkor az összeolvadás megtörtént.

Azok a lények akik a nagyobb tudatossággal rendelkező Én-gömböt építik fel, kénytelenek felhúzni magukhoz a másik gömb lényeit, lehetőséget adva nekik arra, hogy megtanuljanak egy magasabb síkon létezni. A folyamat természetesen a magasabb szinten álló gömb lényeitől bizonyos fokú lesüllyedést kíván, ahogy két összeöntött, más hőmérséklettel rendelkező víz is kiegyenlíti egymást, az egyik az eddiginél hidegebbé, a másik melegebbé válik, míg végül egyformák lesznek.

Egy alap időegység minden lény számára annyi, amennyi idő alatt meg tudja "fogni" saját középpontját, egoját. Ez az ami neki egy Most. Attól függően, hogy az adott lény milyen tudatossági szinttel rendelkezik (vagyis mennyi "sejt" birtoklásának van tudatában), az idő egymáshoz viszonyítva úgy lesz rövidebb vagy hosszabb. Természetesen egy Most és egy Most között nincs különbség, ahogyan egy "közepont" és egy másik között sincs. Metatron számára a saját Tipheret-jének megfogása csak egy Most, míg az embereknek, vagyis Metatron "sejtjeinek" szintén ennyi. A két Most közötti tér (vagy rétegek) a mérhető idő vagyis a változás. Egy emberi Éntudat látszólag kevesebb ideig él, míg egy angyal, aki tudatosabb, már egyre kevésbé érzékeli a "halált", a változást. Ahogy nő a tudatossági szint, tehát a minden befogadásának (ezáltal birtoklásának) képessége, úgy nő a látszólagos élettartam. Ami az embernek egy élet és egy halál, az egy angyalnak egy nappal és egy éjszaka.

Az ego megfogásának ideje, vagyis egy Most, az egy Éntudat által birtokolt, tudatosított ego-k mennyiségének, és a lény sűrűségének függvénye. Egy ősember tudata, aki nálunk kevesebb ego-részecske birtoklásának volt tudatában, hozzánk képest rövidebb idő alatt tudta megfogni saját (a mienknél sűrűbb, ezért kisebbnek látszó) középpontját. Egy angyal, aki magasabb szintről (nagyobb tudatossági szinttel), több benne létező lény tudatos befogásával és birtoklásának tudatában létezik (a mienknél ritkább, a térben nagyobb területen szétszóródott, ezért nagyobbnek látszó egóval), hozzánk képest hosszabb ideig mondaná ki azt, hogy "Én vagyok".

Minden ami létezik, egy végtelen óceánhoz (Chokhmah) hasonlítható. Ha ez szétesne,

megszámlálhatatlan fénygömbbé (Tipheret) válna. Vegyünk például egy embert. Az ember egy Én, az öt alkotó sejtek, atomok, részecskék mind ego-gömbök, melyek a fizikai halál után "szétgurulnak" úgy, hogy mindegyik magában hordozza az ember emlékét, ha úgy tetszik inkarnációját. A halál csak egy állapotváltozás. Ami eddig emberré állt össze, elemeire bomlott, és máris egy másik egésszé vált. A tudat nem veszett el, mert kiegyenlítve, elosztva minden kis Tipheret gömbben benne maradt. Alap esetben a felbomlás vagyis a halál fizikai szinten ment végbe, a lélek (főként az érzések) nem bomlott fel. A benne maradó emlékek, a karmikus büntudat nem tette képessé arra, hogy megtanulja az elengedést. A szellem azaz a gondolat, mint általunk ismert legmagasabb szint (a fejlettebb gömb lényeinek szintje) sem képes ezáltal felbomlani. Az emlékező sejtek újabb összesűrűsödése által (az osztódás (teremtés, látszólagos hátrálás az összeolvadás helyett) után a tápanyagokból építkezve) újabb test képződik, ami az eddig el nem engedett, kevésbé sűrű anyagot, a lelket és a szellemet is tartalmazza. A folyamat egészen addig folytatódik, ameddig az ember megtanulja elengedni (felbomlasztani) a lélekdarabkáit (beavatások, halál), megszünteti összes karmikus terhét és szellemi lényvé válik. Ekkor kerül a nagyobb gömb lényei közé, mert már képes elviselni a tisztán gondolati létezését.

A folyamat természetesen ekkor sem áll meg, a szellemi lények (angyalok) egészen addig kell, hogy segítsék a többieket, ameddig mindenki hozzájuk hasonlóvá válik. Ekkor már mint egy teljes gömb arra fognak törekedni, hogy egy a gondolatnál is ritkább, náluk magasabb szintű gömb lényével kerüljenek harmóniába. A gömb minden sejtje a kilépést, a Keter-t keresi, ami csak a Daath-on, a halállal vagy felbomlással mehet végbe. A fizikai halál majd a lélek halála után a szellem halála is végbe kell, hogy menjen.

A Tipheret-ego maga a fény. Amilyen mértékben tudatában van saját létezésének, olyan fényesnek látszik és minél fényesebb, annál jobban vonzza a többit (a hozzá képest nem tudatost) maga köré.

Minden "fénysebességgel" halad, de a két Éntudat között lévő nem tudatos ego-gömbök száma (a tér, a síkok közötti látszólagos távolság), és a lények sűrűsége (a Most vagyis az idő) határozza meg, hogy ebből mennyit érzékelnek. Minél sűrűbb, anyagibb egy lény, annál kevésbé érzékeli a fénysebességet és minél szellemibb (ritkább), annál jobban, magasabb szintről látja (a térben) a folyamatos fényt. Ha a tudat (vagyis egy gondolat: Én vagyok) mint fix pont, sok gömböt vonz magához, vagyis sűrű, kevésbé érzékeli másét és kevésbé tudja megmutatni saját fényét. Minél magasabb szintről, vagyis minél többet belát például egy angyal, annál jobban érzékeli a Napokat, mint összefüggő ego-láncot. A mi naprendszerünk bolygói az ő számára csak a Nap energiatestjeit vagy csakráit (védőburkát) jelentik, hasonlóképpen, mint ahogy egy embernek a Napfonata "körül" örvénylenek azok a részei, amik egyszer majd egységes ego-gömbbé állnak össze (azaz felbomlanak, belezuhannak a "Napba") amint az ember megtalálta a középpontját.

A már említett végtelen óceán, egymáshoz fűzött gömbök sokaságából áll. Ennek egy Éntudata, vagy gömbje egy ember ugyanúgy, ahogyan egy Nap. A kozmikus energia, azaz az Ösfény, fűzi össze a gömböket (pl. szefirákat). Képzeljük el a Chokmah-óceánt emberi alakban (mint Adam Kadmon). Minél fejlettebb, annál magasabb szinten (csakrában) "tartózkodik" az Éntudata, az a "sejtje", amelyik Éppen Most a legmagasabb szinten tud a Létezéséről. Ha ez a lény át akarja helyezni a tudatát (ami például a harmadik szemnél van) a testén (bármilyen legyen is az, az a lényeg, mire mondja azt, hogy Én vagyok) belül egy másik pontba (például a kisujjába), nem azt az egy "sejtet" helyezi át amelyik "éppen most" tudatos, mert az a sejt, mint az összes többi is, fix pont. Egyszerűen elindít egy impulzust a láncon, és a kisujjban elhelyezkedő vagyis az azt felépítő kis ego-gömböt "ébreszti fel". Ez az energia áramlásaként érzékelhető. Az ébresztés először az általa birtokolt testen (anyagon) megy lefelé, a kisujj felé, ugyanis a tudat még nem ismer más utat, ám a visszafelé áramlás (a visszhang) már a testen kívül is (mert minden Egy, vagyis az óceán része) végbemehet. Hasonlóképpen működik mint az emésztés. A táplálék megevésétől az ürítésig a lefelé haladás (látszólag) hosszabb időt vesz igénybe (mert sűrűsödik), mint az ürítés megtörténének

visszhangja ami eljut az agyba. Ez már egy felfelé, visszafelé haladó folyamat, az energia nem sűrűsödik ezért rövidebb ideig tart.

Minél több területet jár be a tudatosság (energia vagy fény) annál magasabb szintű az Én. Minél több energia, vagyis tudatosság mossa át a testet, az annál fényesebbé válik. A többi, nála kevésbé tudatos lény az ő testén, mint csatornán keresztül képessé válik arra, hogy szintén elérje a tisztaság (tudatosság) állapotát.

Az időt ebben az esetben a (már) tudatos és a másik (későbbi) tudatosság közötti nem tudatos gömbök sokasága határozza meg. Minél több ilyen van, annál hosszabb időt vesz igénybe a folyamat. Természetesen ez az idő inkább csak a tudatos számára érzékelhető, vagyis az idő a tudatlanság alatt eltelt tudatosság (a várakozás). Az, amennyiszer a visszhang visszatértéig, a tudatos ego ki tudta volna mondani, hogy Én vagyok, hiszen ennyi tudatlan gömbön (tér) kellett átmennie az információnak.

A Tipheret ős-félelme, vagyis Yesod-ja és célja is egyben a megsemmisülés, az amikor nincsen visszhang, pontosabban szólva olyan mértékű a tudatlanság (sötétség), hogy nagyon sok ideig tart a válasz megérkezése. A Tipheret védelme a burok, az ego-t körülvevő fal. A tudat félni kezd ha nincs visszhang, mert akkor (érezése szerint) nincs fal sem. Ez a halálfélelem, a megsemmisülés (egyedüllét) ami a fizikai test bomlásának, szétesésének megkezdődése után elfogja az Én-t. Ha az ember kitolja a határait, a falait, és nem csak a fizikai testét birtokolja, a fizikai halál nem lesz sokkhatás számára, csupán egy átmenet.

Azok az emberi lények, akik fizikai életük során, sok-sok inkarnáció végén összerakják Tipheret-jüket, megtalálják a középpontot, haláluk után a magasabb szintű, szellemi lények közé kerülnek. Ez egyfajta lázadás, amit csak a gömb külső felületének sejtsjei értenek egyelőre, mert ők látják legteljesebb mértékben a Fényt. Ez a lázadás -azzal, hogy ilyen minőségben Léteznek- szép lassan átterjed a környezetükre, és bomlasztja azt a sűrűséget vagy közeget ami még nem engedi összeolvadni a két gömböt. Az angyalok számára (akik már befogadták az alacsonyabb szintű világot és a kettőt egynek tekintik) olyan, mintha egy hatalmas "kéz" középen összeszorítaná a gömböt. Ők már nem két különállónak, hanem egy "beteg" egésznek tekintik azt. A földi karmából (Yesod) fokozatosan kiemelkedő (de még anyagi síkon élő) emberek mint "ráksejtek" (Tipheret), létezésükkel már egy másfajta, kevésbé anyagi világ lakói. A kézről, ami szorítja a gömböt átlépnek a gömbre és várnak a visszhangra, arra, hogy a többi fizikai lény is szétesen, és ne legyen szükségük az anyagi testre.

A karma (Yesod) felett, a gömb felszínén létező, a fényt már érzékelő Tipheret-ek fényükkel magukhoz vonzzák a többieket, ők válnak (tudatosan) fix ponttá és a többiek körülöttük, mint egy massa örvénylenek. Lázadásukat mindenki (különböző tudatossági szinten) érzékeli, ám a gömb belseje felé haladva, az ott lévő sejtek számára egyre kevésbé világos az, hogy miért és mi ellen. Ők azok akik nem tudatosan az anyagi síkot (pontosabban azt amihez hozzáférnek, vagyis a Földet) pusztítják. Azok, akik feljebbi szintre lépnek, itthagyják tanítványaikat, akik szintén továbblépnek és újabb tanítványokat hagynak maguk után.

A ráknak nincs ellenszere. Ha egy emberi szervezet sejtsjei rákosak, az arra hívja fel az Én figyelmét, hogy már a sejtsjei (mint apró Tipheret-ek) is érzékelik a változást, készek a továbblépésre, csak az Egész nem, más szóval az ember nem birtokolja (tudatosítja) a sejtsjeit, azok pedig nélküle mennek tovább. Ha az Egész kész a változtatásra nem lesz többé harmóniatlanság, mert a sejtek és az Én újra egy egészet alkotnak.

Az emberi testen a fény legmagasabb szintű hordozója a szem. Adam Kadmon szemei mint Napok, ameddig egyenesen néznek, addig nem látják egymást, tehát nem tudnak összeolvadni sem. Ha mindkét szem kifelé néz akkor Tipheret-ek (pontosabban az egyik mindig "kisebb", tehát Yesod

mert fél), ha egymást próbálják nézni akkor vagy harcolni (ölni) vagy szaporodni kénytelenek. Ez a két dolog nem választható szét egymástól, ahogy az ondósejt megtermékenyíti (szaporodik) a petesejtet, úgy meg is öli, mert az megszűnik petesejtné lenni, valami mást, újabbat hoznak létre közösen. Így hoz létre egy harmadikat a két harcoló szem a homlok közepén, a Harmadik szemet.

A szem nem lát 360 fokos szögben, az egyik fele mindig sötétben (Yesod) van. A Harmadik szem kiterjedett, minden irányban fényes, elérte a Tipheret állapotát és képes teremteni azzal, hogy néz.

Ha világosság van, a szem teremt, megítéli, bekorlátozza azt amire néz. Ha sötétség van, a szem nem képes teremteni, a tárgyak annak látszanak aminek ők látszani akarnak, aminek a sejtjeiket összefogó tudat láttatni akarja azokat. Egy éjszaka észlelt -nappal székre ledobott ruhakupacnak látszó- "szörny" sok álmatlan éjszakát okozhat egy gyereknek. Minden csak tükör amiben megláthatjuk félelmeinket vagy önmagunkat, attól függően, hogy a gömb homorú vagy domború feléről nézzük a dolgokat. Az Én ha befelé néz, megtalálja saját Yesod-ját, ha kifelé néz, megnézheti más Tipheret-jét.

A fraktáloktól a káoszmágiáig

A káoszt a nemlineáris dinamika, azaz az ingerekre nem azok irányában reagáló rendszerek tudománya vizsgálja. A nemlineáris dinamika elképzelése szerint a káosz nem tökéletes szervezetlenség, vagy véletlenszerű összevisszaság, inkább mederbe terelt véletlenszerűséget feltételez. Összefüggésbe hozható a fraktálok geometriájával.

Ha a természetet vesszük szemügyre, fraktálok között találjuk magunkat. Figyeljünk meg egy egyszerű tölgyest, észrevevesszük, hogy bár nem találunk két egyforma példányt, mégis felismerjük azokat színükről, leveleikről, formájukról. Egy fa magjában genetikai és energetikai mintákat is találunk a kifejlett példány formájára. A fraktálok, olyan leíró algoritmusok, melyek fizikailag rögzítik például egy fa sejtjeinek, sajátosságainak háromdimenziós koordinátáit.

A természetben mindenhol megtalálhatók a fraktálok. A galaxisok spirálkarjaiban, a hegyekben, felhőkben, a fáknak, a patakok vagy folyók kanyarulataiban, a tavak, tengerek partszakaszaiban és az élőlényekben is felfedezhetjük. Az ember által alkotott tárgyak azonban nem feltétlenül tartalmazzák. Az emberi test is rengeteg fraktált tartalmaz, ilyenek többek között a vérerek, az idegek, és a légutak csőhálózata.

Alapvető fraktáljellegzetesség, a fraktálokat felépítő elemek önhasonlósága. Az egyes részletekre ránagyítva vagy azokat kicsinyítve ugyanazokat a jellegzetességeket találjuk.

A fraktálszerkezetek gyakran a nemlineáris dinamika káoszából születnek. Amikor egy kaotikusnak nevezett folyamat formálja a környezetet, nyomában fraktálok jönnek létre.

A fraktálok Benoit B. Mandelbrot megfogalmazásában változatos méretű és irányultságú, de hasonló formájú elemekből épülnek fel. Az elnevezés a latin fractus, azaz törni szóból származik, mely arra utal, hogy törtdimenziójú alakzatokról van szó.

Egyes idegsejtek szerkezetében asszimmetrikusan kiinduló elágazások vannak, melyek elnevezése dendrit. Erősebb nagyítás esetén a dendritek végeinél újabb elágazások figyelhetők meg, majd még újabbak. A dendritek egy idő után nem ágaznak el többé, az "igazi" fraktálokkal ellentétben, melyek elvileg végtelen sok elágazást tartalmaznak.

Bármilyen kis léptékben vizsgáljuk a fraktálokat, mindig ugyanolyan elemekből épülnek fel. Ebből kifolyólag méretüket nem lehet pontosan meghatározni, így a matematikusok a fraktálok kiterjedését dimenzióknak nevezik. Míg a vonal egydimenziós, a kör kétdimenziós, a gömb háromdimenziós, addig a fraktálok dimenziója nem egész hanem tört szám. Az egydimenziójú egyenesekből olyan sűrűn elágazó, tekervényes rajzolatú alakzatok készíthetők, melyek majdnem

kitöltik a síkot. Minél teljesebb a kitöltöttség, annál közelebb áll a második dimenzióhoz.

Az euklideszi értelemben vett vonal a tér egy dimenzióját foglalja el, míg például egy partvonal átnyúlik a második dimenzióba, míg egy hegy dimenziószáma kettő és három között van. A mai tudomány még nem ismeri a dimenziók számát, a mágikus szemlélet azonban tisztában van azok végtelenségével.

Az élettanba a nyolcvanas évek elején vonult be a káoszelmélet. Abból a feltételezésből indult ki, hogy a káosz az öregedő szervezetben a legjobban megfigyelhető. A fiatal szív elvileg normális szinuszritmusban működik, ám a pontosabb vizsgálatokból kiderült, hogy az egészséges ember szívének ritmusa ingadozást mutat. A tudósok ezt a jelenséget azzal magyarázták, hogy a szervezet stabilizálódásra törekszik, és így próbálja meg kivédeni a belső környezet ingadozását. A homeosztázis elve szerint a szívritmus ingadozása pusztán a környezet változásai nyomán fellépő átmeneti jelenség, ami azt jelenti, hogy az elöregedett szervezetben a szívnek már nehezebb fenntartani a nyugalmi működés ütemét. Azonban ha figyelemmel kísérjük egy grafikonon a szív működés ritmusát, azt figyelhetjük meg, a kapott görbe látszólag teljesen véletlenszerű mintázatot mutat. Észrevehetjük, hogy a nap bizonyos időszakaiban a görbe gyakran ingadozik, és az ennek megfelelő szakasz kicsiben nagyon hasonlít az egész napos görbéhez. Ez a belső hasonlóság emlékeztet a fraktálok elágazásainak geometriájára. Ebből következik, hogy a szív soha nem jut egy homeosztatiszikus nyugvópontra, még akkor is ingadozik, amikor a külső ingerhatások változatlanok. Sőt, az is megállapítást nyert, hogy az idősebb szervezet sokkal több periodikus elemet képes produkálni. Annak megállapítása hogy ez a görbe kaotikus vagy periodikus-e, meg kell vizsgálnunk a görbe Fourier-spektrumát, ami bármely görbe esetén feltárja az esetlegesen előforduló periódusokat. Ezt figyelembe véve arra a megállapításra jutottak, a szívritmus általában kaotikusan ingadozik.

Több kutatócsoport megállapítása szerint a káosz az idegrendszer természetes jelensége. Az idegsejtek közötti kölcsönhatások utánzásával bemutatták, hogyan jön létre a káosz az idegrendszerben. Azt is kimutatták, hogy az időeltolódás fontos tényező a káosz létrejöttében.

A kaotikus dinamikájú folyamatok előnye elsősorban abban rejlik, hogy szélsőséges körülmények esetén is működnek. Bizonyos fajta kóros elváltozás kísérőjelensége, hogy a változékonyság eltűnik és előtérbe kerül a periodikusság.

A tudósok már régóta figyelembe veszik, hogy egyes kaotikusnak nevezett jelenségek, amik adott pillanatra -a tudomány szemszögéből vizsgálva- megjósolhatatlanok, bizonyos határértékek között jellegzetességeket mutatnak. Ezeket a kaotikus jelenségeket az attraktorok írják le. Ezek vizsgálata vezetett ahhoz a feltételezéshez, hogy a káoszban is rend van, ami a fraktálok segítségével meg is jeleníthető. A fraktálgeometria tehát a káosz geometriája.

Az euklideszi geometria és a fraktálgeometria között lényeges a különbség. Egy páfránylevél leképezése hagyományos módszerrel, egyenesekkel, 20 ezer rajzelem segítségével megjeleníthető. A fraktálgeometria ennek kódolását két levél és egy szárdarab rögzítésével végzi. A műveletsort többször ismételve, kicsinyítésekkel, forgatással átalakítja, míg kialakul a páfránylevél.

Mikor az önhasonlóság szigorú ismétlődést mutat lineáris fraktálokról, ám ha az önhasonlóság csak részben igaz, nemlineáris fraktálokról beszélünk. Erre a formagazdagságra jó példa a Mandelbrot-halmaz. A véletlenfraktálokat az jellemzi, hogy a statisztikailag igaz önhasonlóságot véletlenalgoritmusként szabályozzák. Erre jó példát szolgáltatnak a felhők és a hegyek felszíne.

A fraktálgeometria nem a természeti képződmények utánzata, hanem annál jóval több, ugyanis mindkettő ugyanazt az algoritmust használja. Ezáltal betekintést nyújt nemcsak a fizikai, hanem a magasabb szintű világok természetébe is.

A fraktálokkal, a káossal vagy a nemlineáris dinamikával foglalkozó kutatás nem csak az élettanban, hanem a mágiában is hamarosan fontos területnek számít majd.

A Hermész Triszmegisztosz nevéhez fűződő Tabula Smaragdina, azaz az Analógiák tana, a ma ismert mágia alapja. Lényege, hogy a Makrokozmosz és a Mikrokozmosz hat egymásra, az egyikben előidézett változás a másokban is változást hoz létre.

A Smaragdtábla legfontosabb mondata: "Való igaz, hazugság nélküli és teljességgel bizonyos, hogy ami lent van, az megegyezik azzal ami fent van, és ami fent van, az megegyezik azzal, ami lent van, így jön létre az egység csodája."

Ez a mondat látszólagos egyszerűsége ellenére, amint tanulmányozni kezdjük, egyre bonyolultabbá válik. A fraktálok segítségével szolgálnak Hermész törvényének megértéséhez, sőt annak túllépéséhez is, miáltal vizuálisan, fizikailag leképezhető bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy a részletek megegyeznek a teljes egészszel. Ha meg akarunk változtatni egy fraktál részletet, meg kell változtatnunk magát az algoritmust. Ennek egyik eredménye, hogy a nagy kép, azaz a teljes egész is a változtatás mértékének megfelelően alakul át.

Minden fizikailag létező dolognak van felsőbb síkú megnyilvánulása. Az Analógiák tana szerint például a Yesod szefira megnyilvánulásai a félelmek, a tudatalatti, az álmok, az anyaság, a romantika, a nőiség, a depresszió, az intuíció, a víz, a Hold bolygószféra és így tovább. Ha meditációban megértjük és befogadjuk a Yesod szféra által szimbolizált tulajdonságokat, felszínre hozhatjuk a tudatalattiban elfojtott vagy még fel nem ismert tulajdonságokat, a feminin oldalt és erősíthetjük intuíciónkat.

Amint felfedezzük a természetben található fraktálokat, közelebb kerülünk az analógiák megértéséhez. Tetszőleges mértékben nagyíthatunk vagy kicsinyíthetünk, az eredménynek minden esetben csak a rendelkezésünkre álló eszközök szabnak határt.

A mágikus tradíció szerint minden létező a végtelenből vagy a semmiből származik és oda is tart. A Megnyilvánulatlan Isten megnyilvánulásai (Ain Soph Aur) egyre lejjebbi szinteket érnek el, a visszajutás csak a végtelen megértésével (Ain Soph) és a feloldódással (Ain) lehetséges.

Ha segítségül hívjuk a héber kabbala szefiráit, megérthetjük a test, lélek, szellem hármasságát és az egyes szintek elvégzendő feladatait. Az alsó, azaz a test régióiban létező ember elsődleges dolga megérteni környezetét, és minél több fizikai tapasztalatot szerezni, a lelki síkon élő ember feladata megismerni önmagát, és kiteljesíteni egóját. A magasabb, szellemi síkok ezzel szemben az elengedést tanítják, a már tökéletes ego feloldását, az angyali régiók és a nem fizikai lét felé való törekvést.

A test és a lélek halandó, azonban a szellem halhatatlan. A kabbala Malkhuth-ja, Yesod-ja, Hod-ja, Netzah-ja a test, a fizikai tapasztalás. A Tipheret, a Geburah és a Chesed a lélek, az ego tökéletesítése, az emberre ható lehetőségek, problémák, tulajdonságok feloldása. A Daath kapuján átjutva, az ego-t elengedve, eljuthatunk a Binah, a Chokmah és a Keter szefiráikig.

A fizikai világ, kiegészítve az asztrál- és mentálsíkkal egyaránt az analógiákat tanítja. Ha a mágus kialakítja magában az analóg gondolkodást, akár merre néz, mindenhol meglátja az összefüggéseket. Miután túljutott a Daath-on, és megérkezett a Binah-ba, rá kell döbennie, az Analógiák Tana egészen más értelmet nyert.

Ebben a szférában csak fekete és fehér létezik, csak a szigorúan vett dualitás, a Rend és a Káosz uralkodik. Az analógiák helyett meg kell ismerkednünk az ellentétekkel, amik természetesen az alsóbb világokban hatnak a legerősebben, de a szellemi régiókban válnak ketté. Ha elkezdődik a fizikai síkon is létező ember ego-jának feloldódása, meg kell tapasztalnia a káosz állapotát ahhoz, hogy az alsóbb síkokon rendet tudjon teremteni. Saját létezésével kell fenntartania a dualitást, ahhoz hogy ezt meg is tudja semmisíteni önmagában és tovább tudja lépni.

Ha a fraktálokat mint kapukat képzeljük el, és az alsóbb síkokról (TEST), emberi nézőpontból, lineáris szemszögből vizsgáljuk, kaotikusnak tűnnek. Az analógiák felismerésével (LÉLEK) előtérbe kerül Hermész törvénye, miáltal megérthetjük a fizikai és a lelki sík összefüggéseit és kezd kibontakozni a káoszból a rend. Ha továbbmegyünk, a duális (SZELLEMI) gondolkodás megadja

az alapot arra, hogy fentről, szellemi síkról szemléljük a fraktálokat. A kapun lefelé nézve -a káosz vagy a feloldódás állapotából- a tökéletes rendet láthatjuk.

Megállapíthatjuk tehát, hogy az ősállapot a káosz, amiből ha a fizikai síkot (a természetet) vizsgáljuk, a rendet ismerhetjük fel. A kettő közötti állapot a lélek szintje, ahol az adeptus már felismerheti a fenti káoszt, és a lenti rendet. Lentről "átnézve" a fraktálon, a fizikai világot hajlamosak lehetünk kaotikusnak találni, mert a lineáris gondolkodás csak egy "átlátszó tükröt" képes láttatni, mivel kívül, a külvilágban és nem önmagában keresi a lét értelmét.

A lelki sík embere már felismeri, hogy mindent önmagában kell keresnie, és a tükörben már saját, tökéletesebb mását látja. Az ezen felülemelkedő mágus az aki a tükröt tartja, miután önmagában létrehozta a duális világokat.

Ha megfigyeljük a mitológiákat -amik mint tudjuk szintén a világok szféráit fogalmazták meg istennéven nevezve- észrevehetjük, hogy a Binah szefira, azaz az Uránusz, az antik istenek pantheonjának ősatyja, aki a káoszból (szellemi sík) született, segítségül hívva Gaia-t, a Földanyát (fizikai sík). Később formátlan lényeket, küklopszokat, titánokat és százkarú óriásokat nemzett saját anyjával, azaz fizikai síkra hozta, megteremtette önmagát, a káosz (Káin?) gyermekét. Ezek a föld mélyére üzött szörnyek voltak azok, akik felszították Szaturnusz -Uránusz fiának- dühét, aki apja ellen fordult, és megfosztotta őt férfiasságától. A Szaturnusz a Kabbalában a Daath szféra, a Kapu Őre, az egó elengedése. Ő az aki megfosztja Uránuszt, és vele együtt Uránusz gyermekeit a nemzőszervtől, ami a megnyilvánulás szimbóluma. Aki eléri ezt a szintet, fizikailag többé nem születik újjá.

Uránusz a semmiből alkot és a végtelenből teremti fiait és lányait, míg Zeusz testvére, Poszeidon, azaz Neptunusz maga a -majdnem- semmi, a feloldódás előtti utolsó állapot, a Chokmah szefira. A görög mitológiában Poszeidón birodalma az Okeánosz folyó, azaz az összes létező világot körbeölelő ösfolyam vidéke. Itt élnek az Ókeánoszok, az ösfolyam gyermekei, vagyis az isteni szférák lényei, a legmagasabb szintű angyalok.

Ezen a szférán is túllépve eljuthatunk a megsemmisülés, a Keter állapotába. Ez Hádész, más néven Plútó birodalma. A Halak jeggyel, azaz a feloldódással (Chokmah) szembenálló asztrológiai jegy a Szűz. Mikor Perszephonét, Démétér istenanya szűz leányát elrabolta Hádész (Keter), hogy az alvilág és a halottak királynőjévé tegye, az anya utána indult, hogy kiszabadítsa. Vándorlása idején terméketlenné vált a föld (fizikai sík), mivel nem tudott eleget tenni bőséghez, termékeny szerepének. Ez a fajta terméketlenség magában hordozza a megnyilvánulatlan istent, a Keter-t, ami a Hádész birodalmába való belépéssel, és az abszolút tisztasággal (Szűz) hozható összefüggésbe. Ekkor már az alsóbb síkok terméketlenné válnak, azaz nincs szükség a fizikai testetöltésre.

A Plútó halál jellege és a Keter isteni, magas szintű feloldódása egy és ugyanaz. A halál minden ősi kultúrában a beavatás szimbóluma volt.

Az összes szféra létezik minden szinten, és az Életfa egyes szefirái még kisebb Életfákat tartalmaznak. A Malkhuth-nak van al-Malkhut-ja, Yesod-ja, Hod-ja, Netzah-ja, Tipheret-je, Geburah-ja, Chesed-je, Daath-ja, Binah-ja, Chokmah-ja és Keter-je. A Yesod szintén tartalmaz önmagában egy al-Malkhuth-ot, Yesod-ot és így tovább... Természetesen ezekben az al-szefiráknak is újabb Életfákkal és még "kisebb" szefirákkal találkozhatunk, amik még kisebb és kisebb Életfákat, és azokban kis szefirákat foglalnak magukba.

Azon is érdemes elgondolkoznunk, hogy az általunk "alap" Életfának tekintett valami is csak egy még nagyobb szefira része, és nem a kiindulópont. Ahogy a végtelen kifelé és befelé, kicsiben és nagyban egyaránt megfejthetetlen fizikai fogalmaink szerint, úgy végtelen ez a rendszer is, akár csak a fraktálok.

És máris elérkeztünk egy érdekes, új irányzathoz, a káoszmágiához. Ahogy a fraktálgeometria a káosz geometriája, úgy a szabadság mágiája a káoszmágia.

Alacsonyabb szinten az összevisszaság, az irányzatok keverése, magasabb szinten azonban az

eszközök nélküli, egyetemes mágia elérése a célja. Tipikusan Vízöntő-kori "találmány", mert az ember most éri el azt a szintet, hogy szembenézhesen már ne csak önmagával, hanem Istennel is.

A Kos korszak fizikai, testi, a Halak korszak asztrális, hiten alapuló rendszere egy mentális, tudatosságra törekvő szinttel egészült ki. Ezeket mind figyelembe véve már megismerhető a lélek (asztrál és mentális), és elérhető a szellemi sík. Ebből kifolyólag csak magas spirituális szinten gyakorolható teljességében a káoszmágia.

A káoszmágus szabadságra törekszik. Már túljutott azon a folyamaton, mikor megtanulta elfogadni környezetét és a különféle világokat, most a korlátok feladását, megszüntetését gyakorolja. Nem a gondolatok és az érzések teremtő erejére hagyatkozik, hanem saját maga válik azzá. Az ego tökéletesítése folytán kifejllesztette az igazi akaratot, és tudatosságot, így érve el a szellemi síkot. Rájött az inkarnációk céljára, a testi és a lelki sík mellett a kozmikus világokon is tudatosan él.

Eszközök helyett önmagát használja, mint egy gömböt, amelyik mindig azzal az oldalával fordul a létezés felé, amelyikkel éppen kapcsolatot akar teremteni. A Most-ban él, mert megértette hogy a pillanat az Isten, az az erő amivé válni fog és amit majd szintén fel kell adnia.

A káoszmágia az egyetemességre törekszik, nem tesz különbséget az egyes rendszerek és tradíciók között. Már nem csak elfogadja azok létjogosultságát, hanem túl is lép azokon. Minél magasabbról szemléli a mágus a dolgokat, annál közelebb áll az angyalokhoz, és miután feladta "földi" ego-ját, a lemaradók segítőjévé válik. Nem önmagát adja tovább, hanem csak tartja azt a tükröt, amiben a kereső, lelki síkot megtapasztaló ember egy fejlettebb, tökéletesebb önmagát láthatja.

Ahhoz hogy meg tudja mutatni a Rendet, túl kell lépnie az analóg gondolkodás korlátain, és el kell tudnia viselnie a Káoszt, amit a test síkján élők kivetítenek, úgy hogy közben duális állapotában is tökéletes harmóniát tud átadni létezésével azoknak akik már a lelki síkot tapasztalják, és akiknek éppen erre a rendre van szükségük.

A szellemi sík káosza maga az örület, ami az alsóbb világokból, a lelki síkon járó, önmagukat megismerő emberek számára nagyon veszélyessé válhat, ha túl gyorsan akarják elérni a szellemi régiókat. Ha még nem képesek befogadni a kaotikus, önmagáért való létezést -miközben rendet sugároznak ki magukból- a tanító feladata hátráltatni őket céljaik elérésében.

A káoszmágus bármilyen eszközt alkalmazhat, de ehhez tisztán kell látnia. Míg a lelki sík azt tanítja, ne ítélkezzünk (Geburah), ha még nem látjuk a valódi okokat (Chesed), addig a szellem mágiája magává a Karmává teszi a mágust. A kozmikus síkon is tudatosan élő tanító, ahhoz hogy megfelelően átadhassa tudását a lelki sík keresőinek, egyszerre kell hogy létezzen minden általa már megismert régióban. Amikor tanít, a számára elért legmagasabb síkról felügyel, de a tanítványnak megfelelő szinten adja át az információkat, ellenőrizve mind magát, mind a tanítványt.

A káoszmágia első fokozata tehát, hogy felismerjük, minden tradíció ugyanazt tanítja. Feladatunk, hogy ezekből kiragadjuk azokat a részeket, melyek céljainknak megfelelők. A második fokozat a különféle eszközökkel elérni egy olyan magas energiaszintet, amely már lehetővé teszi -egyenlőre csak- a fizikai eszközök elhagyását. Következő lépés a lelki sík eszközeinek, az érzelem- és a gondolatkoncentrációnak a mellőzése. Ezek után nem marad más, csak a tömény akarat, ami a Tipheret elengedése (Daath) után Keter-ré válik, azaz az egyetemes törvény és a dualitás megértése által a mágus közelebb kerül a tiszta létezéshez.

Az egyetemes törvényben felismerhető Rend pedig újra visszavezethető a Káoszra, a pólus nélküli pólusra, a káosz a fraktálokra, a fraktálok pedig arra, hogy bármilyen eszköz, még az algoritmusok is felhasználhatók arra, hogy "istenné" váljunk.